Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI. Seria II-a Nr. 1993 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 28 septembrie 1955

Poveste despre un om simplu

NICOLAE PRECUP, țăran mijlocaș din Blandiana — sat așezat printre sălciile din lunca Mureșului, aproape de Orăștie — face parte cu cinste din familia gospodarilor de frunte ai țării, din rîndurile celor care adesea sînt chemați să ia loc în fotoliile sălii de marmoră a Consiliului de Miniștri, la sfatul fruntașilor întru recolte nemaiîntîlnite de porumb sau alte bucate.

Liniștit, puțin încurcat de emoție, Precup urcă la tribună cînd își aude numele, cu capul sus și atunci uită că în sală îl ascultă oameni din toată țara și chiar din străinătate, că alături de el stau conducătorii țării, iar fotografii îl orbesc cu străfulgerările aparatelor — și, modest și fără risipă de vorbe, arată că așa și așa și-a muncit dînsul pămîntul de i-a dat atîta belșug de porumb. Hîrtia pe care și-a însemnat cîteva puncte din cuvîntare îi tremură în mînă; observînd aceasta, o bagă în buzunar și începe să vorbească simplu, ca și cum ar avea în față oameni din satul său cărora le destăinuie pe marginea prispei întîmplările cu porumbul în pătrat. Apoi coboară de la tribună la fel de liniștit, lăsîndu-se cu bunăvoință pradă torentului de întrebări ale ziariștilor.

În asemenea împrejurări oficiale cuvintele acestui renumit cultivator de porumb simplifică din păcate bogăția enormă de fapte, de frămîntări adînci, de îndoieli și izbînzi care se înșiră de-a lungul unui an de muncă asiduă, încordată, pentru ca toamna să rîdă în soare știuleții cu dinții mari, aurii și sănătoși. Precup răspunde laconic și rezervat atunci cînd unii îl întreabă cum și-a muncit ogorul.

— Apoi, dragă tovarășe, am făcut așa cum m-or învățat inginerii și cum scrie la cărți.

Precup a auzit întîia oară de „însămînțarea în pătrat" la o consfătuire raională unde le-a vorbit bătrînul țăran muncitor Andras din Beriu. Oamenii s-au sfătuit atunci îndelung, cîntărind cu chibzuială și răbdare folosul care l-ar aduce metoda, unii susținîndu-și cu "patimă părerile, alții contrazicîndu-le cu un aer calm. Drept este că atunci nu prea mulți au promis că-și vor semăna astfel porumbul. Precup și-a luat însă inima în dinți și a spus:

— No, apoi tovarăși eu așa oi pune, fie ce-o fi...

Venind acasă, seara tîrziu, s-a sfătuit cu bătrînul despre metodă pînă spre dimineață. După ce a ascultat totul din fir în păr și s-a uitat cu atenție prin sticla unor ochelari veterani la schema pe care Nicolae o desenase cu un vîrf de creion pe marginea unui ziar, bătrînul, așa cum era de așteptat, a blagoslovit metoda cu o înjurătură necuviincioasă și l-a sfătuit să se lase de prostii. Precup a tăcut lăsind discuția pe altă dată.

A doua zi s-a apucat să-și meșterească un marcator. Cînd l-a terminat (aceasta s-a întîmplat după multe zile și nopți de încercări) l-a pus la probă trăgîndu-l prin curte. Cei care-l vedeau de pe drum se uitau peste gard și-l întrebau răutăcioși:

— Ce făcuși acolo Niculae? Vreo saca sau cărucior pentru copii?

Precup se făcea că nu-i aude și trăgea mai departe, îndărătnic, marcatorul. Copiii se țineau după el scîncind.

— Tată, dă-ni-l nouă să ne jucăm cu el!...

„Rîd și copiii de mine" — gîndea Precup îndîrjit, și-ar fi vrut atunci să-l ia nițel la goană, dar își dădu apoi seama că bieții copii nu puteau gîndi altfel de vreme ce oameni în toată firea se înghioldeau pe la garduri și-l socoteau scrîntit la minte. Zică ce-or vrea. Marcatorul numai să arate bine unde trebuie pusă sămînța.

Precup se uita ceasuri întregi la marcator și parcă i se părea că totuși ar putea să-i mai facă ceva. Ideea i-a venit a doua zi. Ce-ar fi să pună în locul bețișoarelor niște țăruși groși care să facă și culcușul pentru sămînță? Ar fi mult mai bine așa.

I-au mai trebuit alte zile de muncă pentru asta. Marcatorul a ieșit însă așa cum scrie la carte. Nu greșea nici măcar cu un centimetru.

Apoi, Precup lăsa pe alții să-și piardă serile cu palavre sau aiurea și se afunda între rîndurile rigide, pline de cifre ale broșurilor agrotehnice.

Bătrînul venea uneori lîngă el și, după ce-l privea o vreme în liniște, îl întreba:

— Ei, ce mai scrie pe-acolo? Bune sau rele?

— Bune.

— Ia mai zi odată cum e cu pătratul ăla.

După ce-l ascultă pînă la capăt bătrînul întrebă:

— Și cît zici c-o să scoți?

— Vreo 5000 kg. boabe la hectar.

— Vrabia mălai visează, zîmbi el. Poți să-i faci tu și injecție cu pătrat de-ala și nu iese atîta.

— Încerc și eu. Pun acuma numai 10 ari. Pe urmă vedem noi.

— Pune cît oi vrea dar numai să dai dracului marcatoarea aia că rîde lumea de noi. Satul mă știe de om gospodar și cu minte la cap. Aruncă-o dracului!

— N-o arunc că doar nu pentru asta m-am muncit atîta.

— Atunci să semeni tu singur.

— Semăn și singur.

— Și dacă n-o să iasă nimic?

— O să iasă.

— Bine.

★

NICOLAE PRECUP a învins. Au izbîndit hotărîrea sa de neclintit, dorința aprinsă de a învinge neîncrederea satului, pasiunea pentru ceea ce e nou — și pe ogorul întins doar pe 10 ari, strujenii de porumb au trecut peste doi metri și purtau între foi și mătase știuleți neobișnuiți de mari, cu boabele sănătoase, aurii. Precup se uita la știuleții de porumb cu o bucurie pe care o poartă în ochi numai cei care și-o dobîndesc trecînd prin emoțiile și febrilitatea creatorilor. Cele 5.000 kg. de porumb boabe la hectar au fost dovada incontestabilă a izbînzii metodei, a marcatorului cioplit de mînă, a curajului și îndrăznelii.

Nicolae Precup le zîmbea acum cu îngăduință celor care îi dădeau cu tifla în zilele grele ale încercării și îndoielii. Motive de îngîmfare și de ridicare a nasului în sus poate că ar fi avut, dar aceasta nu-i stătea lui în fire și a arătat cu dragoste cum și-a lucrat el pămîntul celor care ca într-un ciudat pelerinaj au trecut prin fața hambarului său.

Bătrînul ședea lîngă Nicolae cu mîinile în șolduri, trăgîndu-se ușor de mustață.

— Apoi eu, zicea el, cunosc ce-i trebuie porumbului de cînd eram de-o șchioapă. La fel și baba, că ea mi-a muncit porumbul în vremea cînd m-or dus la război patru ani. Mă gîndeam că n-o să facă treabă marcatoarea asta. Da' văd că iese bine. Numai c-ar fi bine să se facă o mașină mai ca lumea că altfel îi greu de semănat.

★

PRECUP a luat de atunci loc în fotoliile sălilor multor consfătuiri. Acum, frămîntat de soarta acestei metode cu un istoric atît de dramatic, Precup visează să construiască o mașină care să semene automat sămînța de porumb în pătrat. Acum un an, prin luna iulie, după ce a consultat cîteva broșuri a început să lucreze această mașină. Precup n-are studii înalte. A învățat în satul său numai 7 clase primare. Cu toate acestea, în 3 luni, el a dus la București, împachetată cu grijă, macheta mașinii construită de el. S-ar putea ca această mașină să nu fie tocmai reușită, s-ar putea — și aceasta este foarte probabil — ca alții să fi făcut-o mai bine și mai înainte ca el. Important este însă că pe Precup Nicolae, simplu țăran mijlocaș din Blandiana, l-a frămîntat gîndul ca această metodă să poată fi aplicată mai ușor și de mai mulți oameni.

Lui Nicolae Precup, țăran mijlocaș, om simplu din satul Blandiana, îi sosesc astăzi scrisori de felicitări din întreaga țară, e invitat la numeroase consfătuiri, satul îl cinstește acum ca pe unul dintre cei mai de seamă fii ai săi. Și toate acestea pentru simplul dar măreţul fapt că recolta sa de porumb a trecut de 5000 kg. boabe la hectar și pentru că el a fost primul om de pe aceste meleaguri care a construit un marcator și a pus cu dînsul sămînța în pămînt...

I. B.

TINERI LA VOLAN

PE ȘOSELELE ASFALTATE și pe drumurile încă grele de țară, conducînd ziua și noaptea călători, transportînd ziua și noaptea mărfuri, conducătorii-auto, oameni la volan, leagă laolaltă colț de colț de țară. Profesiunea de șofer, atrăgătoare prin romantismul marilor distanțe, prin curajul și stăpînirea de sine pe care le cere, prin strînsa ei legătură cu tehnica, cheamă în fiecare an mii de noi tineri.

Conștienți că prin munca lor contribuie la înfăptuirea cincinalului, marea majoritate a tinerilor conducători auto și mecanici, mobilizați de organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, luptă pentru îndeplinirea și depășirea planului de transport, pentru reducerea prețului de cost al transporturilor, pentru întreținerea în bune condiții a mașinilor și reducerea timpului de staționare în reparații, pentru ridicarea continuă a nivelului lor de cunoștințe tehnico-profesionale.

Un mare număr de tineri din acest domeniu de activitate, cuprinși în întrecerea socialistă, iau parte la mișcarea sutamiiștă și sînt organizați în brigăzi de tineret.

Cu toate rezultatele obținute, în rîndurile tinerilor conducători-auto se manifestă încă lipsuri serioase. Nu s-au stîrpit manifestările necinstite la care se dedau unele elemente înapoiate și răuvoitoare. Atitudinea unor tineri șoferi față de călători și disciplina lor față de regulile de circulație lasă mult de dorit.

Organizațiile U.T.M. au în această privință o mare răspundere. Comitetele regionale și raionale U.T.M. au desfășurat o slabă activitate pentru educarea tineretului din transportul-auto. Ele nu au îndrumat în suficientă măsură organizațiile de bază U.T.M. să folosească și să stimuleze entuziasmul tineretului în lupta pentru generalizarea metodelor avansate de muncă și inovațiilor.

În regiunea Suceava, de pildă, care are în domeniul industriei forestiere, al cooperației etc. un mare parc de autovehicule, organele și organizațiile U.T.M. nu s-au străduit să ajute pe tinerii conducători auto și mecanici să-și însușească o calificare mai înaltă, nu au ajutat brigăzile lor să-și organizeze munca pe bază de program și să analizeze în consfătuiri probleme legate de producție, nu s-au preocupat îndeaproape de asigurarea condițiilor de viață în cămine și cabane. În unele organizații de bază din unitățile-auto, în anul de învățămînt politic 1954-1955 nu au funcționat cercuri politice, iar în altele, cercurile s-au întrerupt. Presa nu pătrunde peste tot în suficientă măsură, nu se fac discuții pe marginea unor articole din ziare, nu se țin conferințe, nu se organizează competiții sportive, audiții la radio. De asemenea un număr mic de tineri sînt înscriși la concursul „Iubiți cartea". Deși în acest sector de muncă sînt în regiunea Suceava peste 300 de tineri care nu au devenit membri ai U.T.M., comitetele organizațiilor de bază nu muncesc suficient pentru atragerea lor în organizație. Mai sînt încă organizații de bază U.T.M. care nu au primit membri de luni de zile, sau au primit foarte puțini.

Pentru lichidarea lipsurilor și întărirea educației patriotice a tinerilor din transportul-auto trebuie luate măsuri hotărîte.

Organizațiile U.T.M. din unitățile auto sînt datoare ca în cadrul întrecerii socialiste să organizeze brigăzi ale tineretului pentru transporturi rapide, în vederea reducerii parcursurilor goale și aplicării graficului orar de către toate brigăzile de transport.

Pentru prelungirea perioadei de funcționare a mașinilor între două reparații, tot mai mulți tineri trebuie antrenați în mișcarea care are ca obiectiv ca fiecare mașină să parcurgă 100.000 km. fără reparații capitale.

Se recomandă să se organizeze trimestrial adunări deschise ale organizațiilor de bază U.T.M., unde să se analizeze participarea tineretului la realizarea sarcinilor de plan la toți indicii.

În lunile octombrie și noiembrie vor fi organizate în toate regiunile consfătuiri în acest domeniu. Aici este necesar să se pună puternic în discuție calitatea reparațiilor, întreținerea mașinilor și respectarea normativelor de consum de carburanți, lubrefianți, cauciucuri, piese de schimb etc.

Organele și organizațiile U.T.M. vor trebui să lupte cu hotărîre pentru combaterea rămășițelor educației burgheze, care duc unele elemente la acte ca efectuarea transporturilor clandestine, înstrăinarea de piese și materiale auto, sustragerea mărfurilor ce se transportă. Pentru îmbunătățirea muncii educative, în rîndul tinerilor conducători-auto sînt necesare o serie de acțiuni specifice.

Este necesară o preocupare mai mare din partea organelor U.T.M. regionale și raionale pentru a găsi formele cele mai potrivite de organizare a vieții interne de U.T.M. în unitățile-auto, și de a exercita prin organizațiile U.T.M. o influență permanentă chiar asupra tinerilor care sînt în mod obișnuit pe traseu.

Cu succes ar putea fi organizate vizite la întreprinderile constructoare de automobile și la atelierele de reparații, ca uzinele „Steagul roșu" — Orașul Stalin, uzinele „Mao Tze-dun" București, întreprinderea de reparații de utilaje și mașini-Vatra Dornei etc.

O hotărîre bună a luat organizația U.T.M. de la Centrul mecanic Dornișoara, care a decis ca fiecare tînăr conducător-auto să citească lunar cel puțin o carte în cadrul concursului „Iubiți cartea", întrebuințînd astfel timpul de staționare la încărcări și descărcări. Pentru a populariza literatura, comitetele raionale U.T.M., în colaborare cu organele sindicale, vor trebui să organizeze la unitățile auto, biblioteci volante și să generalizeze inițiativa ca fiecare șofer să aibă o mică bibliotecă personală pe mașină.

Comitetele organizațiilor de bază U.T.M., în colaborare cu comitetele de întreprindere vor trebui să-și sporească preocuparea față de activitatea cultural-sportivă. Sînt necesare mai multe brigăzi artistice de agitație, coruri, reuniuni tovărășești, seri culturale, zile de odihnă și distracție ale tineretului, excursii.

Pe șoselele asfaltate și pe drumurile încă grele, de țară, zi și noapte trec tineri la volan. Cel care muncește într-un atelier ferit de ploaie și ger, cel care muncește în apropierea casei, cel care la lucru are mereu în jurul său colectivul — zeci de tovarăși și de prieteni, știu că nu e de loc ușor să fii mereu singur, pe drum.

Desigur nu e de loc ușor nici să dobîndești cunoștințele necesare, nici să duci o activitate utemistă permanentă, atunci cînd lucrezi în aceste condiții. Dar este posibil și necesar.

Drum bun, tineri șoferi, spre succese în muncă, în educație, în însușirea culturii!

Organizații de bază și propagandiști fruntași — distinși cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

Pentru merite deosebite în activitatea depusă în vederea bunei desfășurări a anului de învățămînt politic U.T.M. pe 1954—1955, s-a hotărît decernarea Diplomei de Onoare a C.C. al U.T.M., următoarelor organizații U.T.M.:

„I. C. Frimu"-Sinaia — regiunea Ploești, Săcămaș — raionul Ilia — regiunea Hunedoara, Marginea — raionul Reșița — regiunea Timișoara, Mina „Lupac" — raionul Reșița — regiunea Timișoara, „Arborea" — raionul Rădăuți — regiunea Suceava, „Independența" — raionul Călărași — regiunea București, „Firul Roșu" — raionul Sibiu — regiunea Stalin, „Nisetrul" — raionul Tulcea — regiunea Galați, G.A.C. Mădărași — raionul Salonta — regiunea Oradea, Berești — raionul Adjud — regiunea Bîrlad, Organizația de secție nr. 8 de la F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" — orașul București, Complexul „Grivița Roșie" — orașul București, Competrol"-Constanța — regiunea Constanța.

De asemenea a fost acordată „Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M." următorilor propagandiști fruntași:

Din regiunea Hunedoara: Șerban Nicolae, Stoica Viorel, Arinescu Maria, Ghinea Ion.

Din regiunea Galați: Gospodin Vasile, Ferur Ferur, Dumitru Alexandru, Munteanu Ilie, Zaharia Emil.

Din regiunea Ploești: Pîntece Ștefan, Calen Vasile, Nolech Lazăr, Iazăceanu Mișu.

Din regiunea Suceava: Pașcaru Gheorghe, Olaru Anton.

Din regiunea Baia Mare: Hornug Maria, Bumb Maria.

Din regiunea Bacău: Stoleru Valeria.

Din regiunea Cluj: Timar Bela, Arion Constantin, Iuliu Pleșea.

Din Regiunea Autonomă Maghiară: Suciu Vasile, Kristaly Ema, Milasan Elvira.

Din regiunea București: Murgu Grigore, Gheorghe Ioana.

Din regiunea Arad: Varga Ion, Damian Virgil, Fătăceanu Florica, Mauc Rozalia.

Din regiunea Craiova: Drăgoi Mihai, Gheorghe Lazăr, Popescu Mihai, Stelian Popescu, Fotescu Sevastiana.

Din regiunea Iași: Buroga Elena, Miron Victor.

Din regiunea Pitești: Guiman Bucur, Popa Ion, Munteanu Nicolae, Stanciu Gheorghe, Enăchescu Marcela.

Din regiunea Bîrlad: Pricop Milica, Constantin Alexandru, Hamza Casandra.

Din regiunea Stalin: Bobică Tatiana, Marian Otilia, Sulică Constantin.

Din regiunea Oradea: Popa Maria.

Din orașul București: Nițu Dumitru, Chițimia Constantin, Damian Virginia, Ionescu Nicolae, Klingher Mendy, Savu Gheorghe, Pica Nicolae, Faimberg Zenaida, Pantilimonescu Ion.

Din regiunea Timișoara: Folescu Ana, Jucsor Gheorghe, Crăciun Victor, Iorgovan Vaso, Robete Constantin, Aignatoae Vasile.

Din regiunea Constanța: Păun Gheorghe, Hogea Olimpia, Comșa Maria.

Vești din satele patriei

★ ★ ★

O bogată producție de orez

CONSTANȚA. — (De la corespondentul nostru).

Cultivarea orezului a devenit o preocupare de seamă pentru țăranii muncitori din satul Vadu Oii, raionul Hîrșova. Cele opt asociații simple și întovărășirea agricolă au cultivat în anul acesta o suprafață de peste 300 hectare cu orez, adică cu 150 hectare mai mult decît anul trecut. Acum, cultivatorii se pregătesc intens pentru recoltarea orezului.

Primele rezultate la recoltat s-au și arătat imediat după ce a fost evacuată complect apa din lan. Membrii uneia din cele opt asociații au și început seceratul. Datorită muncii însuflețite ei au reușit să recolteze pînă acum 15 hectare de orez.

Din calculele făcute de tehnicieni, producția medie la orez va fi de 5000 kg. la hectar. În prezent se intensifică lucrările de evacuare a apei din lanuri cu ajutorul pompelor. În felul acesta, în scurt timp, va începe recoltatul orezului și la celelalte asociații simple, precum și la întovărășirea agricolă din sat.

Pe ogoarele gospodăriei de stat

ARAD. — (De la corespondentul nostru) Pe o tarla aflată în apropierea gospodăriei de stat din Aradul Nou lucrează doi tineri tractoriști: utemistul Mureșan Ion și Bizău Ion, utemist și candidat de partid. Ei depun eforturi sporite pentru executarea la timp a lucrărilor de toamnă. Mureșan Ion, executînd cu tractorul său lucrări de discuit și grăpat, cu un agregat de șase baterii de discuri și șase cîmpuri de grape, reușește să lucreze zilnic peste 20 hectare în loc de 13, cît este norma. Numai în ziua de 20 septembrie el a realizat 24 hectare, iar în ziua de 21 septembrie, numai în șase ore, 18 hectare.

Candidatul de partid Bizău Ion lucrează cu un cuplaj de trei semănători la un tractor sovietic M.T.Z. nou. El a reușit ca în ziua de 20 septembrie să însămînțeze cu orz de toamnă 21 hectare față de 11 hectare cît avea planificat.

Alături de ei și ceilalți tractoriști ai gospodăriei depun eforturi pentru executarea la timp a lucrărilor agricole de toamnă.

La recoltat

Recoltatul culturilor de toamnă a început de cîteva zile și în comuna Costești, raionul Tg. Frumos. Țăranii muncitori, antrenați de comuniști, au ieșit pe ogoare să culeagă din vreme recolta bogată de floarea-soarelui și porumb. Printre cei dintîi din comună care au pornit la cules sînt întovărășiții Gheorghe Cazacu, Dumitru Cirtiță, Ion Zaharia și alții care, de acum, au și terminat recoltatul porumbului și al florii-soarelui.

Nici utemiștii și tinerii țărani muncitori din comună n-au rămas în urmă. De îndată ce s-a început recoltatul, utemiștii Constantin Cîrtiță, Saveta Stoleru, Dumitru Stoica, Elena Presceanu, Petru Moldoveanu și alții au pornit și ei să strîngă recolta.

Strădania țăranilor muncitori din Costești se dovedește a fi rodnică. Într-un timp scurt, în comună au fost recoltate 14 hectare de floarea-soarelui și o însemnată suprafață de porumb.

Acum, în comună, recoltatul culturilor de toamnă, se desfășoară din zi în zi mai intens. Țăranii muncitori se străduiesc să termine cît mai de grabă recoltările. Odată cu aceasta ei se pregătesc temeinic și pentru însămînțările de toamnă; repară uneltele, selectează și tratează semințele, fac arături.

Corespondent
GHEORGHE MOISA

În sprijinul însămînțărilor

În aceste zile, țăranii muncitori din comuna Cîndești, raionul Buhuși, se pregătesc să înceapă campania însămînțărilor de toamnă.

Mai mult ca oricînd ei s-au pregătit pentru ca, începînd campania de însămînțări, să o termine la timp și în bune condiții. În această direcție, țăranii muncitori au primit un sprijin prețios din partea cooperativei din comună. Consiliul de conducere al cooperativei a avut grijă de aprovizionarea cooperativei cu materialele necesare pentru tratarea semințelor; de asemenea cooperativa a pus la dispoziția țăranilor muncitori un mare număr de fiare de plug, pluguri, cormane, grape, cărbuni pentru forje etc.

În munca de pregătire a campaniei de însămînțări de toamnă s-au evidențiat tovarășii Grosu Gheorghe, State Gheorghe, Grigoraș Ion și alții.

Corespondent,
TACHE VASILACHE

Sămînță nouă pentru recoltele viitoare

Zilele acestea, gospodăriile agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Bîrca, raionul Segarcea și „Dezrobirea muncii" din comuna Galicea Mare, raionul Băilești, au început recoltarea porumbului hibrid pentru sămînță. Aplicînd sfaturile cercetătorilor de la stațiunea experimentală agricolă Studina, colectiviștii au însămînțat în primăvară 2 ha. cu sămînță de porumb I.C.A.R. 54 și Romînesc de Studina pentru obținerea seminței hibride. De pe fiecare hectar cultivat pentru obținerea de sămînță hibridă, colectiviștii au recoltat cîte 4.000 kg. porumb boabe care vor fi folosite la însămînțările din anul viitor.

Recoltarea porumbului hibrid pentru sămînță a început și în alte unități agricole socialiste din regiunea Craiova. Sămînța de porumb hibrid ce se va obține în acest an va fi folosită anul viitor pentru însămînțarea unor tot mai mari suprafețe destinate însămînțării porumbului în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile agricole.

TINERI FII AI CHINEI POPULARE

Fata de la panoul de comandă

Ven Tziun-țiuan
și San fu

În dimineața aceea de primăvară a anului 1953 Liu Ciji-do, brigadier la uzina de laminat țevi a combinatului metalurgic din Anșan, nu era în apele lui. Fuma neîncetat. Pînă la intrarea în funcțiune a uzinei nu mai rămăseseră decît 5-6 luni și el nu avea nici pe jumătate numărul necesar de operatori.

Deodată se auzi o bătaie discretă în ușă și în cameră au intrat cu sfială trei fete. Aruncîndu-le o privire indiferentă Liu continuă să fumeze. Avea în fața lui niște locuitoare tipice ale Chinei de nord-est. Două dintre ele erau îmbrăcate în costume albastre, iar a treia purta o tunică neagră și pantaloni cenușii; ochii ei mari și frumoși străluceau de inteligență și vioiciune.

— Dumneavoastră sînteți brigadierul Liu Ciji-do? — întrebă ea.

— Da, eu sînt.

Liu așeză pipa pe masă și luînd scrisoarea de recomandație pe care i-o dădură fetele începu s-o citească. Fața lui se posomorî, sprîncenele dese i se încruntară, iar pe frunte i se iviră cute de supărare.

După aceea el mai citi de două ori scrisoarea de recomandație, iar apoi cercetă fetele cu o privire mirată.

— Vreți să deveniți operatori?

— Da. La secția de cadre ni s-a spus că vom lucra la panoul de comandă — răspunseră într-un glas fetele.

— N-o să puteți face această muncă — spuse Liu Ciji-do, și în vocea lui răsună în mod limpede o notă de dezamăgire.

Auzind aceste cuvinte Li Tzin-ciji se schimbă la față. Arcurile sprîncenelor ei începură să tremure, iar ochii scăpărară de mînie. Ea întrebă cu voce tare:

— De unde știți că n-o să putem face această muncă? Și ce muncă putem îndeplini mă rog?

— Bine, bine. Să ne gîndim. Dar deocamdată duceți-vă la cămin să vă odihniți, — le răspunse Liu Ciji-do.

După ce plecară fetele, el se îndreptă de îndată spre secția de cadre.

— De ce faci asemenea glume tovarășe Ti? rosti Liu.

— Dar ce s-a întîmplat? — îl întrebă șeful secției de cadre nedumerit.

— Cum, ce s-a întîmplat? Într-o țară atît de uriașă ca a noastră nu putem găsi oare bărbați care să lucreze la panoul de comandă? Știi doar ce muncă este aceasta! Și atunci de ce mi-ai trimis niște fetișcane?

— Femei sau bărbați nu e tot una? E deajuns să le instruești și vor lucra tot atît de bine ca și bărbații, răspunse liniștit șeful secției de cadre.

— Eu nu sînt maistru să comand femeile! — spuse enervat Liu Ciji-do și trîntind ușa plecă.

Greutățile sînt biruite

Vorbele tăioase și negîndite prea mult îi erau în caracter și oamenii se obișnuiseră cu el. Liu Ciji-do era el însuși nemulțumit de caracterul lui. Învinuindu-se de lipsa de stăpînire el nu era totuși de acord cu faptul că i se trimiseseră pe cap fetele. Fu cuprins de o tot mai mare nemulțumire. Nu-l speriau greutățile legate de instruirea acestor fete; Liu era îngrijorat că nu va reuși să pună în funcțiune uzina la termenul fixat din cauza faptului că aceste fete nu vor reuși să-și însușească repede tehnica.

Curînd începu instruirea fetelor. Li Tzin-ciji nimeri în grupa tînărului tehnician Ciju-Vei-ciji, care era întors nu de mult din Uniunea Sovietică unde făcuse practica. La prima lecție tînărul tehnician făcu pe tablă un desen. Dar oricît se strădui Li nu reușea să înțeleagă ce reprezenta acest desen.

— Este schema unui cuptor de încălzire — explică el.

La cămin fetele își împărtășeau care mai de care impresiile de la prima lecție, convingîndu-se reciproc, că nu înțeleseseră nimic din explicațiile profesorului. Fără să intre în vorbă, Li Tzin-ciji ieși încetișor din cameră și se îndreptă spre locul viran de dincolo de deal; se așeză pe o piatră și începu să răsfoiască manualul. Paginile manualului erau împestrițate de hieroglife și de desene complicate.

— Vai, dar nu înțeleg nimic! — spuse fata cu voce tare. În acest timp o strigă cineva din imediata apropiere.

Întorcînd capul zări cum se apropie de ea, zîmbind, profesorul Ciju Vei-ciji.

— Ce faci aici? De ce nu te odihnești după lecții?

— Ce să mă odihnesc, cînd n-am înțeles nimic din lecția de azi! — îi spuse ea întinzîndu-i cartea deschisă.

Poftim, uitați-vă și dumneavoastră la manual. Nu înțeleg absolut nimic.

— Nu trebuie să te necăjești într-atîta. Desigur că nu e lesne să înțelegi de la început lucrurile noi — încercă s-o liniștească Ciju Vei-ciji. În primele zile după sosirea în Uniunea Sovietică, am întîmpinat și noi, ca și voi acum, dificultăți, nu înțelegeam multe lucruri. Dar dacă omul are încredere în sine și este perseverent, nu există lucru în lume de nebiruit.

Ciju Vei-ciji o ajută bucuros să înțeleagă problemele mai grele. De fapt el îi explică din nou amănunțit, întreaga lecție.

Ziua minunatei victorii

N-a trecut prea mult timp și iată că fetele au ajuns să fie atît de pasionate după învățătură, încît uitau de mîncare, odihnă și somn. Dragostea de cunoștințe a tinerei Li Tzin-ciji creștea cu fiecare zi. Seara ea se ducea pe un delușor situat lîngă un cămin și repeta acolo amănunțit materialul din cursul zilei. Li începu să fie dată ca exemplu altor muncitori nu numai pentru că învăța bine, dar și pentru că îi ajuta pe cei rămași în urmă.

Tînăra Li Tzin-ciji lîngă panoul de comandă

În sfîrșit sosi ziua mult așteptată, cînd trebuia să se înceapă, în prima uzină automată de laminat țevi din China, laminarea experimentală la cald a țevilor.

Li Tzin-ciji stătea emoționată lîngă panoul de comandă. Obrajii îi dogoreau, ochii îi străluceau ca două picături mari de apă cristalină. Sute de ochi erau ațintiți asupra ei. Dar ea nu observa nimic. În momentul acela i se părea că lumea întreagă era în mîinile ei.

Sirena fluieră prelung și Li Tziu-ciji simți deodată o strîngere de inimă. Era gata să întîrzie, dar văzu în momentul acela privirile pline de încurajare ale secretarului organizației de partid al uzinei, ale directorului uzinei, ale brigadierului Liu Ciji-do, ale profesorului Ciju Vei-ciji și ale specialiștilor sovietici. Ele îi dădură o forță nebănuită; Li ridică cu fermitate pîrghia de pe panoul de comandă.

În aceeași clipă o țeavă metalică incandescentă trecu prin laminor și se rostogoli încet spre răcitor. Încăperea vastă a secției se umplu de zgomotul aplauzelor și strigătelor de salut. Era o victorie importantă.

Mai mult sprijin cercurilor artistice de amatori!

Faima cîntecelor și dansurilor noastre ca și a altor preocupări artistice a trecut de mult granițele țării; talentatul nostru popor a creat comori artistice înălțătoare care uimesc pe străini. Azi, pe pămîntul țării noastre înfloresc mii de talente, crește uluitor setea pentru artă și cultură stimulate de condițiile de sprijinul nelimitat pe care statul nostru le oferă dezvoltării culturii.

Orice mijloc destinat încurajării acestei activități este primit cu cea mai mare satisfacție.

Așteptate întotdeauna cu nerăbdare, intrate în tradiție, concursurile echipelor artistice de amatori sînt adevărate sărbători. Pregătirea lor e o perioadă de muncă intensă, însuflețită, de îmbogățire a repertoriului, de creștere a nivelului ideologic și interpretativ al artiștilor amatori.

Ne aflăm acum în fața celui de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Ce-au făcut în acest timp cele aproape 200 de formații artistice de amatori din regiunea Iași?

Stațiile de radioamplificare în emisiunile lor, gazetele de perete în paginile lor, fotomontajele, adunările grupelor sindicale, reuniunile colțurilor roșii, repetițiile formațiilor artistice — orice mijloace ne-au stat la îndemînă, au fost întrebuințate pentru a transmite în fiecare unitate plăcuta veste. Curînd, după aceea, s-au alcătuit comisiile de concurs.

A început pregătirea propriu zisă. Ea a vizat în primul rînd îmbogățirea repertoriului, îmbunătățirea conținutului ideologic, ridicarea nivelului de interpretare.

Fără îndoială că pe lîngă eforturile fiecărei formații în parte era nevoie și de un sprijin calificat, permanent, de îndrumare, de călăuzire înțeleaptă a fiecărui pas făcut înainte. Comisia regională de concurs s-a gîndit la cîteva măsuri prin intermediul cărora multe din aceste cerințe să fie satisfăcute cît mai bine.

În regiune există echipe artistice cu activitate bogată, echipe care au parcurs un drum plin de învățăminte; fiecare echipă are propriile sale experiențe, învățăminte, fiecare are ceva în plus față de celelalte. Indiscutabil, întîlnirile între ele, schimbul de experiență, împărțirea a tot ce e bun nu poate să ducă decît la creșterea nivelului spre care tind cu toate. Orașele Roman, Vaslui și Iași au găzduit asemenea întîlniri foarte folositoare, inițiate de comisia regională. În raionul Codăești se așteaptă un schimb de experiență în această lună.

Casa regională de creație, compozitorii, artiștii teatrelor, chemați să contribuie la realizarea aceluiași scop, răspund de obicei cu interes. La repetiții sau la sediu activul și instructorii casei regionale stau de vorbă cu membrii formațiilor, le dau sfaturi, le îndreaptă greșelile. Foarte recunoscătoare le sînt formațiile de amatori compozitorilor Achim Stoia, Laureat al premiului de stat, Dumitru Chiriac și Sorin Vînătoru pentru ajutorul dat în alegerea repertoriului și a interpretării artistice.

Sperăm că de bun augur va fi cursul de instruire pentru dirijori de coruri, instructori de teatru și de jocuri naționale.

Repertoriile au devenit mai variate. Se poate vorbi despre o întrecere în alcătuirea repertoriilor. Rezultatul, o mare diversitate — e fericit. Lupta partidului și poporului, dragostea față de patrie, față de oamenii ei minunați, slăvirea muncii și a vieții noi, chemarea la luptă pentru apărarea păcii, valorificarea folclorului — iată numai cîteva jaloane din cele care au stat la baza alcătuirii programelor.

În acest timp, îndemnate și de apropierea concursului și răspunzînd și cerințelor oamenilor muncii, tot mai exigente cu realizările proprii, formațiile au prezentat spectacole de mai bună calitate. Formațiile artistice ale Direcției regionale C.F.R., ale U.R.C.C. Vaslui, Țesătura etc. s-au făcut bine cunoscute prin diversitatea programelor. Formația orchestrală a întreprinderii E.T.A.C.S. atacă cu îndrăzneală lucrări ale clasicilor Verdi și Souppé.

Forma nouă a muncii artistice — brigăzile de agitație, bucurîndu-se de aprecierea maselor largi de muncitori, cuprind sute de artiști amatori. Repertoriul bazat în genere pe satiră și humor, exercită o influență binefăcătoare, ajutînd la rezolvarea imediată a neajunsurilor semnalate în interpretarea brigăzilor artistice de agitație. Brigăzile au acordat multă atenție popularizării rezultatelor înregistrate în întrecerea socialistă pentru acumulări socialiste peste plan, rezultate cu care a fost întîmpinată aniversarea eliberării patriei.

La serbările populare de ziua eliberării, în campania agricolă, echipele artistice au fost prezente, aducîndu-și partea lor de contribuție.

Acum, împreună cu casa regională de creație, ne ocupăm de culegerea de noi dansuri din regiunea noastră și de introducerea lor în repertoriul formațiilor. Au loc și alte acțiuni.

Este o muncă vie, pasionantă, de pregătire.

Din păcate aprecierea aceasta nu e valabilă sub toate aspectele. Pregătirea concursului implică răspunderea pentru toate organele sindicale și de U.T.M. Comitetele sindicale raionale C.F.R. (resp. cultural tov. Huțanu), cooperație (resp. cultural tov. Schurman), învățămînt (resp. cultural tov. Istrate) nu sprijină formațiile artistice.

În G.A.S. și S.M.T. au fost alcătuite noi formații de artiști amatori. Comitetul sindical regional agricol nu-și îndreaptă atenția spre conținut și interpretare, laturi slabe ale activității acestor formații, iar întreprinderile de la orașe care patronează unități agricole socialiste se rezumă numai la trimiterea formațiilor lor, fără să le dea sprijin concret celor existente în unitățile patronate.

Direct interesate în pregătirea temeinică a concursului sînt organizațiile U.T.M., cea mai mare parte a artiștilor amatori fiind tineri. La „Țesătura", Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", în toate întreprinderile și instituțiile, majoritatea în formațiile artistice o constituie tineretul. Comitetul U.T.M. de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" și comitetele din alte unități știu de concurs și, ca urmare, se interesează, ajută formațiile.

Tinerii artiști de la Teatrul Național și de la Teatrul Evreesc de Stat lucrează cu o serie de formații. Alții, împreună cu artiști mai experimentați, asigură asistența artistică prin studioul artistului amator. Tinerii artiști Macovei Gh., Gheorghiu Petru, Raicu Virgil, Obadă Constantin, Manea Petru, fie că sînt instructori permanenți, fie că ajută în diverse împrejurări formațiile artistice de amatori.

Din păcate, ajutorul luat în ansamblu nu poate fi considerat ca satisfăcător. Mult mai eficace ar fi ajutorul organizațiilor U.T.M. dacă acesta ar fi inițiat de comitetul regional și de comitetele raionale. Realitatea e că tovarășii de la comitetul regional U.T.M. Iași nu sînt întreprinzători, în acest domeniu, că ei nu iau în seamă faptul că tinerii sînt dornici să ridice la un nivel înalt activitatea echipelor; tovarășii de la comitetul regional U.T.M. cunosc foarte slab situația formațiilor, uneori fals, dar răul cel mai mare e că nu s-au hotărît pînă acum să se apuce de lucru, să-și îndeplinească obligațiile pe care le au în legătură cu concursul, obligații stabilite de C.C. al U.T.M. Și este nevoie de sprijinul lor, mai ales privind munca de control și îndrumare a comitetelor raionale și organizațiilor de bază U.T.M., pentru ca acestea să acorde tot sprijinul mobilizării tineretului în formațiunile artistice.

Le reamintim tovarășilor de la comitetul regional U.T.M. Iași că e timpul să-și îndeplinească obligațiile.

Filiala Uniunii Scriitorilor și Filiala Uniunii Artiștilor Plastici par a nu fi deloc interesate în organizarea concursului. Ele nu au sprijinit și, momentan, nu dau semn că vor să sprijine alcătuirea de cercuri literare sau de artă plastică, atît de dorite. Socot oare că aportul lor n-ar fi tot atît de binevenit ca cel al Filialei Uniunii Compozitorilor?

E nevoie și la raioane de o frămîntare reală, vie, a caselor de cultură, de crearea de noi genuri ale muncii artistice amatoare. Sfaturile populare și secțiile de artă și cultură sînt chemate să țină seama de această necesitate și să ia măsurile cuvenite.

Aici nu e vorba numai de îndatoririle unui organ, ci de ale tuturor organelor, instituțiilor, organizațiilor interesate în buna pregătire și desfășurare a concursului. Sînt lucruri mari și lucruri mărunte, probleme de tot felul pe care trebuie să le rezolvăm împreună, colaborînd.

În regiunea noastră, putem transforma perioada de pregătire a concursului într-o adevărată demonstrație a mișcării artistice amatoare; avem tot ce ne trebuie și dorința fierbinte de artă și cultură și oameni pricepuți, avem toate mijloacele necesare, așa încît nu ne rămîne decît să creăm o colaborare strînsă, un interes mărit, dorința de a realiza o puternică dezvoltare a activității artistice a amatorilor.

I. SCHWARTZ
șeful secției cultură de masă și sport a C.S.R.-Iași

Ne scriu corespondenții

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Constituției R.P.R., în seara zilei de 24 sep. a.c., a avut loc la căminul cultural din comuna Baba Ana — raionul Mizil — prezentarea unui montaj literar muzical.

Centrul regional de librării și difuzarea cărții din Ploești a organizat această manifestare cu scopul popularizării literaturii noastre care oglindește viața de ieri, întunecată a poporului nostru în vremea constituției regimurilor burghezo-moșierești și viața nouă, fericită, de care se bucură și trăiesc oamenii muncii de la orașe și sate, sub soarele luminos al Constituției R.P.R.

...Sala căminului cultural din comuna Baba Ana, cu tot timpul ploios, s-a umplut de tineri și vîrstnici — membri ai gospodăriei agricole colective din comună.

Rînd pe rînd în fața colectiviștilor, membrii cercului literar „I. L. Caragiale" din Ploești, au citit cu mult talent schița: „Socoteala" de Al. Vlahuță, poezia „Clăcașul" de Cezar Boliac, „Discuție cu constituția" de Cicerone Theodorescu etc.

Colectiviștii au răsplătit prin vii aplauze montajul literar muzical.

Erau ceasurile 11 noaptea cînd cei 14 tovarăși, ce alcătuiseră echipa de popularizare a cărții, se desprinseseră greu din hora comună cu colectiviștii, care se încinsese și cu care se încheiase de fapt și seara aceea de toamnă închinată sărbătoririi Zilei Constituției R.P.R.

Corespondent
SAINER N. MOISE

★

Teatrul de Stat din Pitești și-a deschis porțile la 20 septembrie cu premiera piesei: „Povestea unei iubiri" de C. Simonov, pusă în scenă de Ianis Veakis, profesor la Institutul de teatru „I. L. Caragiale" din București. Din distribuție fac parte Gh. Leahu, Maria Magda, Dem. Psatta, Corodo Negreanu, Telly Barbu, Gh. Lascu și alții. Decorurile și costumele au fost executate după schițele pictorului scenograf Teodor Constantinescu.

În curînd, pe scena teatrului se va prezenta cea de a doua premieră a stagiunii „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu. Regia aparține lui Constantin Dinischiotu iar în rolurile principale vor apare Vasile Crețoiu, artist emerit al R.P.R., Ecaterina Georgescu, Constantin Zărnescu, Getta Iancu Negreanu etc. Odată cu mutarea în noua clădire a teatrului, în jurul datei de 7 Noiembrie se va prezenta premiera piesei: „Boieri și țărani" de Alex. Sever, pusă de asemenea în scenă de Constantin Dinischiotu. La realizarea acestui spectacol este antrenat întregul colectiv artistic al teatrului.

In cursul acestei stagiuni vor mai fi prezentate piesele: „Take, Ianke și Cadîr" de V. I. Popa, „Discipolul diavolului" de Bernard Shaw și „Harap Alb", dramatizare de G. Vasilescu după basmul lui Ion Creangă.

Corespondent
TUDOR DIACONU

★

Stagiunea Teatrului de Stat din Constanța a fost deschisă la 21 septembrie cu premiera dramei „Citadela sfărîmată", de Horia Lovinescu.

In prezent colectivul repetă piesa lui Constantin Simonov „Povestea unei iubiri", a cărei premieră va avea loc cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice și „Bolnavul închipuit" de Molière.

Pe scena teatrului vor continua să se prezinte piesele „Floarea purpurie" de Karnauhova și Brausevici, „Drumul soarelui" de Virgil Stoenescu, „Nunta cu zestre" de N. Diaconov și „Fiul meu" de Gergely Sandor. Pentru spectacolele teatrului în satele regiunii Constanța se repetă în prezent comedia „Cooperativa sătească" de Wojcieck Drygas și Igor Sikirjki.

Corespondent
ROMEO PROFIT

ETELKA VA AVEA CE POVESTI CELOR DE ACASĂ...

În urmă cu doi ani, Etelka Horvath, membră a organizației Uniunii Tineretului Muncitor din Nadudvar — Republica Populară Ungară — urca oarecum sfioasă treptele Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon".

— Oare ce va face ea aici printre studenții, cărora nu le înțelege limba și care nu-i înțeleg graiul ei? — se întreba ea cu teamă.

Răspunsul i-a fost dat chiar în primele zile de cursuri.

Colegul ei de grupă, utemistul Alexandru Pezderka, originar din raionul Bistrița — care cunoaște deopotrivă limba romînă și maghiară — a familiarizat-o, încetul cu încetul, cu tainele frumoasei noastre limbi, sprijinindu-se pe elementele de legătură cu limba maghiară și pe compararea formelor gramaticale ale celor două limbi. Alte două colege de grupă, utemistele Cătana Viorica, din Reșița și Balea Aurica, din regiunea Stalin, au sprijinit-o în munca profesională.

În scurt timp, Etelka Horvath nu se mai simțea printre „străini", ci într-un colectiv deosebit de plăcut, al cărui ajutor tovărășesc ea îl recompensa, împărtășindu-i cunoștințele ei de limba rusă pe care o posedă la perfecție.

Învățînd cu hărnicie, peste scurt timp, Etelka devenise una dintre studentele cele mai bune la învățătură.

Paralel cu aceasta, profesoara Ciobotaru constata cu vie satisfacție creșterea nivelului grupei în însușirea limbii ruse.

Anul I a trecut pe neobservate iar în vacanța cea mare, Etelka avea ce povesti — întreaga vară — părinților ei, agricultori cooperatiști din Nadudvar, despre Republica Populară Romînă, despre București, despre Universitate, despre profesori, conferențiari, lectori și asistenți, despre studenți, despre colectivul ei, despre Viorica, Alexandru și îndeosebi despre Aurica Balea care-i devenise cea mai bună prietenă și tovarășă de muncă.

Dar pămîntul cum se lucrează în Romînia, țăranii de acolo cum sînt? — întreba tatăl Etelkăi.

La aceasta însă Etelka nu știa prea multe să răspundă. Ea cunoștea doar Bucureștiul.

A urmat un nou an de studii. Colectivul se suda și mai mult. Cu sprijinul lui, Etelka, făcea noi progrese, învăța din ce în ce mai bine, devenea tot mai exigentă față de sine. Întrebarea tatălui ei pe care o lăsase fără răspuns, o frămînta însă necontenit.

De nedescris a fost deci bucuria ei, cînd Aurica îi propuse într-o zi, ca o parte a vacanței s-o petreacă acasă la ea, la părinți, țărani muncitori în satul Luța, din raionul Făgăraș. Aurica ghicise tocmai o mare dorință a Etelkăi.

Cu o lună înaintea reîntoarcerii celorlalți studenți maghiari care studiază în R.P.R., Etelka s-a întors în țară ca s-o poată vizita pe Aurica acasă, în sat la Luța.

O lună de zile a stat Etelka printre țăranii de la Luța, o lună care va rămîne ca o minunată amintire în viața ei.

Alături de Aurica, cot la cot cu țăranii muncitori din sat — bucurîndu-se de binefacerile agriculturii mecanizate, pe întinsele holde aurii — Etelka participa la munca veselă a secerișului și a treierișului, strîngea snopii și-i transporta la arie.

Seara, în căminul cultural, unde se aduna tineretul, Etelka se distra de minune jucînd perinița, hora, sîrba, grațioasele și gingașele dansuri populare străvechi, ori favoritul ceardaș în care i-a inițiat și pe tinerii luțeni.

Înainte de culcare, Etelka citea cu nesaț poeziile lui Eminescu, Alecsandri, povestirile lui Creangă sau schițe de Caragiale, din bogata bibliotecă personală a Auricăi.

Pentru Etelka, vacanța aceasta plină de bucurii s-a soldat și cu o serie întreagă de rezultate deosebit de prețioase.

La începutul anului universitar, colegii au constatat cu surprindere că Etelka vorbește romînește ca și cum nici nu ar fi de pe pusta Hortobagy, ci ar fi crescut undeva prin Bărăgan.

În vacanța următoare, Etelka va putea povesti tatălui ei despre viața satului romînesc, a țăranului muncitor din Republica Populară Romînă care, eliberat de asuprirea jugului moșieresc și pătruns de aceleași convingeri, preocupări, idealuri și interese, ca și țăranul din Republica Populară Ungară luptă pentru a-și făuri o viață fericită.

Iar peste 3 ani, cînd Etelka Horvath va fi profesoară de istorie undeva în Ungaria, poate — realizîndu-se idealul ei suprem — chiar la Școala cu limba de predare romînă din Bekesgyula, înființată în anii puterii populare, ea le va vorbi copiilor despre comunitatea de interese a celor două popoare, romîn și maghiar va povesti fără îndoială și despre satul romînesc de astăzi, despre cuceririle anilor puterii populare, despre transformările prin care trece patria noastră în drumul ei spre socialism.

Corespondent
L. DUNAREANU

Pe ecranele Capitalei

Filmul „Frona", realizare a studiourilor de stat cehoslovace, pe care spectatorii noștri îl urmăresc cu interes pe ecranele cinematografelor din Capitală, a fost distins la Festivalul internațional al filmului de la Karlovy-Vary cu „Premiul luptei pentru omul nou".

Înfățișînd drumul spinos pe care a trebuit să-l parcurgă tînăra țărancă muncitoare Frona pînă înțelege că fericirea nu ți-o poți făuri numai avînd pămînt, ci muncind în comun pămîntul, în mijlocul țăranilor muncitori, filmul înfățișează aspecte din viața de azi a satului cehoslovac cu frămîntările lui.

În fotografie, o scenă din film.

SFAT PE INSERAT...

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Pe ulița satului Samislău, zgomotul s-a domolit. Doar un grup de oameni mai stă încă și discută. Din grup fac parte și tinerii Hajer Ianoș, Zimmerman Mendel, Maria Cosma și Gheorghe Molnar. Cîte nu discută tinerii cînd se întîlnesc seara, după o zi de muncă? Dar în seara aceasta discuțiile lor sînt legate de recoltele bogate pe care le-au obținut, de munca lor zilnică....

— Uite cît de adevărate sînt sfaturile inginerului — spuse unul dintre elevii cursului agrozootehnic de astă iarnă, Maria Cosma. Cel ce zice că pămîntul nisipos orice i-ai face e în zadar, apoi în deșert vorbește, să știți. Se cade ca eu la cei 35 de ari, să spun că cele zece măji și jumătate sînt puține? Dacă o iei mai amănunțit, vezi însă că la hectar vin tocmai bine de 3000 kg. boabe (O maje = 100 kg.).

— Ce, puțin? îl întrerupse Hajer Janos. Eu am avut mai puțin. Adică de ce să mint? Ca să culegi 17 măji și 360 de kile de grîu nu e de loc puțin. Dar tu? Taci și nu zici nimic, Mendel? Crezi că noi nu știm ce recoltă ai strîns de pe lotul tău?

Mendel n-avu încotro și trebui să recunoască că de pe o suprafață de 60 ari a obținut 2475 kg. grîu. Și rînd pe rînd, cei de față care căutau să țină în „secret" bogatele lor rezultate, încinseră discuții aprinse.

Cît să fi discutat acolo, pe uliță? Dar ce interesează timpul, cînd vorbești despre metode și succese? Important e că în aceeași seară ei au discutat și măsurile ce trebuiau luate ca să obțină și în anul viitor asemenea recolte.

Fără multă vorbă, în zorii zilei viitoare între ei a pornit întrecerea. Obiectivele? E vorba de arăturile pentru însămînțări, transportarea gunoiului de grajd pe cîmp și curățirea semințelor!

Intrecerea nici azi n-a încetat. In fruntea tuturora se află Bujic Ștefan, Gheorghe Res, Ludovic Müller și alții. Dar oare ce-a ieșit din această întrecere? 274 ha. au fost arate și pregătite pentru însămînțări. 1.399 tone gunoi de grajd au fost transportate la cîmp, iar 1.200 de măji de sămînță au fost pregătite și curățate.

Calendar științific

LOUIS PASTEUR

de conf. univ. dr. **Vlad Bîlbie**
director adjunct al Institutului „Dr. I. Cantacuzino"

Se împlinesc astăzi 60 de ani de la moartea marelui savant francez Louis Pasteur ale cărui cercetări au revoluționat știința medicală și industria fermentațiilor, au creat posibilitatea dezvoltării unor noi domenii ale științei (microbiologia, imunologia, epidemiologia etc.) și stau la baza a tot ceea ce s-a realizat pînă astăzi în lupta oamenilor împotriva îmbolnăvirilor infecțioase.

Louis Pasteur s-a născut la 27 decembrie 1822 la Dôle. Tatăl său, care se trăgea dintr-o familie de iobagi, era meseriaș tăbăcar. Mediul familiar caracterizat printr-o existență materială modestă și o muncă stăruitoare influențează puternic formarea personalității sale. Invingînd numeroase greutăți, la sfîrșitul anului 1843, în vîrstă de 21 ani, Louis Pasteur începe cursurile la Școala normală din Paris, unde studiază chimia pînă în anul 1846.

Profesorul de chimie Balard, descoperitorul bromului, îl numește pe Pasteur preparator în laboratorul său. Aici Pasteur are posibilitatea să ducă o intensă muncă științifică, să vină în contact cu oameni de știință renumiți în acea epocă, să cunoască problemele științifice cele mai dezbătute.

După cercetări încununate cu succes în domeniul cristalografiei, Pasteur se dedică studiului microorganismelor. În anul 1857 descoperă bacilul lactic care produce fermentația lactică. În anul 1861 descoperă bacilul butiric care produce fermentația butirică. Prin aceste lucrări Louis Pasteur pune bazele teoriei microbiologice a fermentațiilor.

La 32 de ani Pasteur lucrează în orașul Lille ca profesor și decan al facultății de științe. Aici, el contribuie din plin la legarea învățămîntului de practică.

În tot acest timp Louis Pasteur intervine în toate problemele importante pentru dezvoltarea industriei franceze. Întemeietorul teoriei microbiologice a fermentațiilor se dovedea un maestru capabil să rezolve cu succes cerințele practicii.

Studiul bolilor vinului, berei, oțetului, studiul bolilor viermilor de mătase, îl conduc pe Pasteur la studierea cauzelor ce produc îmbolnăvirile infecțioase ale omului și animalelor.

În 1867 Louis Pasteur este numit profesor de chimie la Sorbona.

Începînd studiul microorganismelor care produc îmbolnăviri infecțioase la om și la animale, Louis Pasteur era preocupat în mod deosebit de posibilitatea prevenirii infecțiilor, de rezultatul practic al cercetărilor sale îndreptate spre apărarea sănătății oamenilor.

Lucrînd cu microbul care produce dalacul la om și la animale, Pasteur și elevii săi arată că acest microb — un bacil sporulat — poate să crească nu numai la temperatura de 37 grade C., ci și la temperaturile de 42—43 grade C., însă în acest caz nu mai produce spori și își pierde în mod treptat însușirea de a produce boala la om și animale servind astfel la prepararea vaccinului contra dalacului.

Lucrînd cu microbul care produce holera găinilor, boală care prin marea mortalitate ce o produce provoca mari pagube țăranilor francezi, Pasteur dovedește că și culturile acestui microb patogen pot fi atenuate prin căldură, iar găinile inoculate cu asemenea culturi atenuate, nu mai puteau fi omorîte nici de cei mai virulenți microbi ai holerei găinilor.

Prin aceasta Pasteur dovedea posibilitatea omului de știință de a modifica caracterul unor microbi și stabilea principiul atenuării microbilor și principiul metodologic întrebuințat pînă astăzi în prepararea vaccinului împotriva îmbolnăvirilor infecțioase ale omului și animalelor.

Una din primele consecințe pentru medicină a descoperirilor lui Pasteur, a fost introducerea în practica chirurgicală de către Lister a unui complex de măsuri fizice și chimice (asepsia și antisepsia) care aveau scopul să împiedice pătrunderea de microbi din afară în plaga operatorie. Chirurgia modernă datorează lui Pasteur multe din marile ei succese.

În ultima parte a vieții sale, Louis Pasteur s-a ocupat de studiul turbării, boală cu caracter mortal, pentru prevenirea căreia nu se cunoștea pînă la el nici o metodă. După unele încercări nereușite, Pasteur a reușit să îmbolnăvească iepuri sănătoși cu virusul care producea turbarea. Trecerea treptată de la un iepure la altul a dus la o asemenea modificare a virusului turbării încît Pasteur a putut prepara un vaccin contra turbării. Cu diferite modificări de tehnică, descoperirea lui Pasteur se întrebuințează și astăzi în întreaga lume în practica prevenirii turbării.

La 27 decembrie 1892, Louis Pasteur este sărbătorit în marele amfiteatru al Sor-

bonei cu participarea celor mai mari oameni de știință din acea vreme.

În cuvîntarea sa cu acest prilej, adresîndu-se delegaților străini, el mărturisește încrederea lui de neînvins *„că știința și pacea vor triumfa asupra ignoranței și războiului, că popoarele se vor înțelege nu pentru a distruge, ci pentru a clădi și că viitorul va aparține acelora care au făcut cel mai mult pentru umanitatea suferindă".*

Cum se explică faptul că Louis Pasteur a putut face într-un timp relativ scurt, descoperiri științifice care au revoluționat știința și practica în domenii atît de variate?

Intreaga operă a lui Pasteur este străbătută de firul călăuzitor al unității dintre teorie și practică.

Cercetînd o lume nouă, aceea a microorganismelor, Pasteur a imaginat și pus în practică metode de lucru ce se folosesc și astăzi în oricare laborator de microbiologie.

Cercetînd domenii nestrăbătute pînă la el, Louis Pasteur a folosit și a dezvoltat metodele celor mai mari oameni de știință de pînă la el.

Louis Pasteur era convins de capacitatea omului de a cunoaște și avea încredere în progresul științei. El întreba astfel pe retrograzii săi adversari, care îl atacau în momentele grele, de nereușită, ale muncii sale științifice:

— *„Ce idee aveți dumneavoastră, despre progresul științei? Știința face un pas, apoi un altul, apoi ea se oprește, se reculege, înainte de a face pe al treilea. Oare imposibilitatea (temporară) de a face al treilea pas suprimă succesul cîștigat prin primii doi pași"?*

Opera lui Pasteur nu ar fi putut fi realizată, continuată și dezvoltată fără colectivul de minunați cercetători din jurul său. Este greu ca cineva să-și poată închipui pe Pasteur fără elevi, fără colaboratori, fără acel mare număr de oameni de știință din toată lumea veniți să învețe de la el și care, la rîndul lor, au învățat pe alții știința pasteuriană.

În străduința lui de a ajuta pe tinerii cercetători, Pasteur nu pierdea nici un prilej de la munca de zi cu zi în laborator și pînă la minunatele îndemnuri adresate tineretului, pe care le-a lăsat în scrierile sale.

Pasteur recomandă tineretului optimismul creator.

„Și cu toții, oricare ar fi cariera voastră nu lăsați să vă atingă scepticismul clevetitor și steril".

La inaugurarea Institutului „Pasteur" adresîndu-se colaboratorilor săi, le cerea ceea ce el numea *„problema cea mai grea"*:

„Să crezi că tu ai stabilit un fapt științific important, să arzi de dorința să povestești despre dînsul și timp de zile întregi, săptămîni, luni și cîteodată ani, să lupți cu tine însuți, să cauți să desminți tu însuți experiențele proprii și însfîrșit să împărtășești descoperirea ta, numai după ce sînt consemnate toate obiecțiunile, aceasta este problema cea mai grea".

În altă scrisoare, Pasteur sfătuiește tineretul: *„Confruntați faptele pentru ca să găsiți idei, feriți-vă în special de o grabă prea mare, dictată de dorința de a trage cît mai repede concluzii". „fiți pretențioși și perseverenți față de voi înșivă și căutați întotdeauna să vă găsiți singuri greșelile".*

★

După moartea marelui om de știință, Louis Pasteur, în toate țările s-au ridicat cercetători, care au dus mai departe opera lui.

Marele savant romîn Victor Babeș, întemeietorul microbiologiei în țara noastră a făcut o parte din studiile sale sub îndrumarea lui Pasteur. Profesorul I. Cantacuzino, întemeietorul Institutului care-i poartă numele, a studiat timp de 9 ani în laboratorul lui I. I. Mecinicov de la Institutul „Pasteur".

În patria noastră moștenirea științifică a lui Pasteur este folosită pentru ridicarea nivelului asistenței medicale a poporului muncitor. Un mare număr de laboratoare aplică cuceririle științei microbiologice pentru a descoperi la timp bolile infecțioase cu scopul de a ajuta la luarea imediată a măsurilor de prevenire. În patria noastră se dezvoltă de la an la an cercetarea științifică microbiologică în scopul reducerii pînă la lichidare a îmbolnăvirilor infecțioase prin obținerea de seruri, vaccinuri și substanțe antibiotice, prin perfecționarea metodelor de tratament și prevenire.

Poporul nostru cinstește pe marele om de știință Louis Pasteur ca pe unul din marii deschizători de drumuri din istoria științelor, ca pe unul care a contribuit la dezvoltarea științei, la eliberarea oamenilor de sub teroarea îmbolnăvirilor infecțioase, la lupta pentru sănătatea și fericirea oamenilor.

Continuă să strîngă fier vechi

Utemiștii și tinerii din regiunea Ploești, regiune fruntașă pe țară în colectarea fierului vechi, continuă și pe mai departe să participe la acțiunea de strîngere a fierului vechi.

Mobilizați de organizațiile de bază U.T.M., utemiștii și tinerii din diferite întreprinderi ale regiunii Ploești se străduiesc să mărească zilnic numărul kilogramelor de metal vechi strîns.

Muncind cu însuflețire tinerii de la Schela Boldești de pildă au reușit să strîngă peste 116.000 kg. de fier vechi. Numai tinerii din organizația nr. 8 U.T.M. au adunat aproape 4.000 kg. evidențiindu-se în mod deosebit tinerii Vasile Tache și Nicolae Oprea.

Aceeași hărnicie o găsim și la utemiștii de la Schela Berca care în scurt timp au strîns 3.000 kg. fier vechi.

Corespondent
I. RIZOIU

★

Sub frunzișul celor 5 pruni din curtea grădiniței de copii a comunei Gostinu, raionul Giurgiu, stăteau de multă vreme aruncate mii de kg. fier și fontă peste care se așternuse rugina. Acest depozit de fier vechi provenea din rămășițele pompelor de apă ale fostului boier.

Anul acesta însă, acțiunea patriotică întreprinsă pentru strîngerea fierului vechi, a făcut și pe tinerii din Gostinu să fie mai atenți în ceea ce privește depozitul de fier vechi ce se găsea în comuna lor. Astfel, cu ajutorul comitetului raional U.T.M., utemiștii și tinerii din Gostinu au transportat cantitatea de 5.000 kg. dintre care 2.000 kg. fontă, la centrul de colectat fier vechi din Giurgiu.

Pentru munca depusă cu această ocazie, organizația de bază U.T.M. din Gostinu a primit echipament sportiv în valoare de 1.800 lei. S-au evidențiat utemiștii Asan Gheorghe, Ivănuș Stan, Calcea Gh., Bumbea Ion și cei doi secretari ai organizațiilor U.T.M. din întovărășire și sat.

Corespondent
ROȘCA T. ION

Veşti din organizaţiile de bază U.T.M.

Utemiştii şi-au făcut datoria

Organizaţia U.T.M. de la întreprinderea „Prefabricate" din Turda se mîndreşte cu mulţi tineri de aici. Aceştia muncesc cu multă tragere de inimă pentru ca fabrica să dea cît mai multe produse. Nu întotdeauna munca a mers aşa cum a trebuit. Uneori au fost greutăţi. Tocmai aici dau examen tinerii utemişti. Unii şovăie, iar alţii sînt hotărîţi să învingă greutăţile şi le înving pînă la urmă.

Într-o zi, comunistul Andrei Mic de la serviciul de întreţinere veni supărat în atelier:

— Iar s-a stricat cuplajul vibropresei, zise el.

Era abia ora 10; maşina n-a mai funcţionat în ziua aceea şi urma să nu lucreze nici în ziua următoare.

Utemistul Nicolae Luparu, mecanic, a înţeles imediat ce înseamnă aceasta. De aceea nu se gîndi mult şi propuse:

— Să-l chemăm şi pe Aurică Bodea şi la noapte vom munci să reparăm cuplajul.

Dimineaţa, cu cîtva timp înainte de începerea schimbului, vibropresa era gata reparată. Electricianul Rudolf Zapezauer verifică reparaţia şi dădu drumul maşinii. Utemiştii şi-au făcut datoria.

Roadele ajutorului tovărăşesc

Este drept că de calitatea cărămizii refractare fabricată la uzina „Silica din Turda se plîng uneori siderurgiştii de la Reşiţa şi Hunedoara. Şi aceasta se întîmplă deoarece sînt şi muncitori care nu dau suficientă atenţie calităţii produselor. Împotriva acestora a pornit lupta postul utemist de control.

Caricaturile şi articolele apărute la gazeta de perete au combătut cu tărie orice atitudine învechită în muncă.

Utemistul Mihai Urcan, de la secţia control calitativ, a fost găsit dormind în timpul programului, şeful de echipă Mircea Beraru la fel. Peste o zi caricatura lor a fost privită cu mult haz de muncitorii din întreprindere.

Comitetul U.T.M. pe uzină, al cărui secretar este tovarăşa Elena Herman, în afara postului utemist de control foloseşte pentru combaterea indisciplinei şi alte metode. În adunări generale, la consfătuiri de brigăzi, în cadrul muncii cu fiecare tînăr în parte se combate cu tărie indisciplina.

Roadele acestei munci perseverente n-au întîrziat să se arate. Tot mai mulţi utemişti sînt acum fruntaşi în producţie. Brigada de la atelierul mecanic condusă de utemistul Ion Rusu depăşeşte mereu planul la lucrările de întreţinere, iar brigada lui Ion Derzsi şi-a depăşit angajamentul realizînd economii la materiale de zidărie în valoare de 1.500 lei. Ei sînt exemple pentru toţi tinerii din întreprindere.

Cresc rîndurile organizaţiei

Planul de electrificare a ţării, pune sarcini însemnate în faţa fabricii „Electroceramica" din Turda. Aci, odinioară, se produceau doar cîteva obiecte de uz casnic, iar astăzi se fabrică izolatori de diferite mărimi precum şi cele mai complicate articole electrice. În acest domeniu s-au obţinut o seamă de realizări. Colectivul întreprinderii a îndeplinit sarcinile ce-i reveneau din planul cincinal cu mult înainte de vreme, iar pînă în ziua de 29 august a.c., a realizat şi depăşit angajamentul luat, de a da patriei acumulări socialiste peste plan, realizînd acumulări în valoare de 583.000 lei faţă de 473.000 lei cît a fost prevăzut pînă la sfîrşitul anului. De aceste realizări sînt legate numele muncitorilor fruntaşi: comuniştii Vasile Sipoş şi Vasile Hancoş precum şi al utemiştilor Ion Sălăjan şi Alexandru Pataki. Brigăzile de tineret nr. 12 de la secţia prese, condusă de utemista Ileana Nagy şi nr. 9 de la discuirea izolatorilor, condusă de Emeric Kémenes şi-au adus şi ele contribuţia.

Într-una din şedinţele comitetului U.T.M. s-a discutat despre aceste rezultate şi s-a ajuns la concluzia că contribuţia tineretului poate să crească şi mai mult. Pentru aceasta însă trebuia să se mobilizeze întreg tineretul.

Gavrilă Fertea, un bun utemist de la secţia hublare a primit într-o zi un nou tovarăş de muncă, pe Iosif Uţă. Uţă, un tînăr slăbuţ, nu prea îndemînatic, s-a deprins mai greu cu noua meserie. La început piesele nu-i reuşeau. Gavrilă Fertea l-a ajutat cu răbdare. N-a trecut mult timp şi Uţă a început să lucreze singur la maşină, iar piesele date de el să fie de calitate bună.

Exemplul utemistului Fertea a fost urmat şi de alţii: Astfel utemistul ceramist Gheorghe Samoilă de la secţia confecţionare a calificat la locul de muncă pe tînăra Maria Bria. Cu ajutorul utemiştilor, rînd pe rînd tinerele Cristina Agh, Viorica Man, Ana Chioreanu şi alţii au devenit stăpîni pe diferite meserii.

În acest timp Iosif Uţă a ajuns printre fruntaşii în producţie, iar într-o adunare generală a fost primit în U.T.M. La fel şi Maria Bria. Brigăzile de tineret au constituit un mijloc de atragere în rîndurile organizaţiei a unui mare număr de tineri. Birourile organizaţiilor de secţie au folosit în acest scop şi alte metode. La adunările generale deschise sînt invitaţi cei mai buni tineri. Aci ei pot cunoaşte munca utemiştilor şi în special viaţa organizaţiei noastre.

Mai mult, aci se citesc des materiale educative, care contribuie la ridicarea nivelului politic al tineretului. În organizaţiile din secţiile confecţionare, cuptoare şi altele, în adunările generale au fost citite conferinţe despre: „Drepturile şi îndatoririle unui utemist", „Faptele de glorie ale Comsomolului" etc., care au stîrnit un interes deosebit în rîndul tinerilor. Unii dintre tineri ca Viorica Man şi Ana Chioreanu au înţeles acum scopul organizaţiei revoluţionare de tineret din ţara noastră şi că locul lor nu poate fi altundeva decît în U.T.M. Zilele de sărbătoare, cînd organizaţiile de secţie primesc noi membri, sînt tot mai dese. Agh Cristina, Viorica Man şi Ana Chioreanu în curînd vor deveni utemiste. După ele vor urma alţi şi alţi tineri. Toate acestea sînt, de bună seamă, rod al muncii politice a organizaţiei de bază, rezultat al faptului că utemiştii se apropie tot mai mult de tineri, îi antrenează alături de ei în muncă, le explică scopul organizaţiei noastre.

CAROL SZABO

Răsplată a muncii entuziaste

Pentru activitatea desfăşurată în primul semestru al acestui an, colectivul Intreprinderii de construcţii siderurgice Hunedoara a primit Steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură.

Constructorii acestei întreprinderi au dat combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu Dej" din Hunedoara noi şi importante agregate: banda a 2-a de la fabrica de aglomerare, prima baterie de cocs a uzinei cocsochimice centrala termoelectrică, fabrica de dolomită şi altele.

Faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, producţia globală a crescut cu 44,96 la sută, productivitatea muncii cu 58,63 la sută, iar salariul mediu cu 36,96 la sută.

In primul semestru al anului acesta, faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut, preţul de cost a fost redus cu 4,68 la sută. In această perioadă, la I.C.S.H. au fost aplicate 27 de inovaţii care aduc economii anuale în valoare de 1.030.836 lei.

(Agerpres)

Primul grup de turişti a plecat la Moscova

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala plecînd spre Uniunea Sovietică primul grup de turişti romîni în cadrul excursiilor organizate de O.N.T. „Carpaţi".

Din grup fac parte muncitori, oameni de ştiinţă şi cultură, medici, ingineri, gospodine ca, de pildă, maistrul strungar Istrate Ionescu, inginerul Niculae Agachi, dr. Agripina Hristide, cercetătorul ştiinţific ing. Dan Ionescu, ceasornicarul Gh. Vasilache, casnica Ana Marin şi alţii. Turiştii vor vizita Expoziţia agricolă unională, instituţii de artă şi cultură din Moscova precum şi împrejurimile Capitalei Uniunii Sovietice.

(Agerpres)

Alţi turişti vor pleca la drum

În fiecare zi la sediul Oficiului Naţional de Turism „Carpaţi" sosesc telefoane, scrisori şi reprezentanţi din partea oficiilor de turism din diverse ţări din lume. Astfel a sosit din Anglia un reprezentant al organizaţiei turistice „Progressive Tours" din Londra. Delegatul britanic tratează perfectarea unei convenţii în baza căreia un grup de turişti din Marea Britanie vor vizita ţara noastră.

De asemenea au loc tratative cu reprezentanţii unor organizaţii turistice din Austria, Franţa, Israel, Elveţia, în vederea unor vizite ale turiştilor din aceste ţări la Bucureşti.

După prima convenţie încheiată de O.N.T. „Carpaţi" cu „Inturist" (Moscova) — în urma căreia 200 de turişti din R.P.R. vor vizita Uniunea Sovietică, iar 200 de turişti sovietici vor vizita ţara noastră — sînt în curs de perfectare alte excursii turistice la Praga, Budapesta etc.

Fotografia de faţă reprezintă un aspect din Gara de Nord, la plecarea turiştilor romîni spre Moscova.

Stăpîni pe profesie

Cînd priveşti o dantelă ai impresia că nu-i nimic mai simplu decît să croşetezi. Dacă încerci însă să o lucrezi, atunci, dîndu-ţi seama că nu te pricepi suficient, entuziasmul începutului se domoleşte. Îţi lipseşte experienţa, îţi lipsesc cunoştinţele.

Cîndva şi tinerii de la fabrica „Solidaritatea" din Satu Mare s-au găsit într-o asemenea situaţie. Cifra realizării planului — destul de scăzută — era şi centralizatoarea activităţii tineretului. S-au purtat multe discuţii în legătură cu această problemă. Nu de mult, adunarea generală de organizaţie a însărcinat comitetul U.T.M. să sprijine mai intens calificarea şi ridicarea calificării tinerilor muncitori. Numai în acest fel — au înţeles cei de aici — tineretul îşi va spori contribuţia la îndeplinirea sarcinilor de plan.

> **Două cifre legate între ele:**
>
> *— Peste 100 de tineri la cursul de minim tehnic.*
>
> *— Sporirea productivităţii muncii cu 5 la sută*

Azi, tinerii din întreprindere au condiţii bune pentru a învăţa arta de a produce mai mult şi mai bine. Peste 100 de tineri participă la cursul de minim tehnic. Printre aceştia se numără Veronica Timoc, Gangu Costina şi multe alte tinere, care înainte nu reuşeau să-şi îndeplinească norma.

Primele lecţii despre cunoaşterea şi manipularea maşinilor, despre fazele prin care trece materia primă pînă la produs finit, ca şi despre necesitatea de a reduce deşeurile pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste, susţinute de tehnicienii Dronca Andrei şi Heim Paul au orientat pe tineri în problemele de producţie cele mai arzătoare. Aşa cum era de aşteptat, elevii cursului de minim tehnic au început să lucreze mai atent, să obţină rezultate mai bune.

Abia după audierea lecţiilor, Casi Ecaterina, Erdelyi Elisabeta, Mandra Maria şi altele au înţeles de ce nodul ţesător cu defect executat la secţia preparaţii, îngreunează munca la fazele următoare. Acum ele şi-au dat seama că la operaţia de dublare a firelor trebuie să lucreze cu atenţie, căci dacă lucrul este dat peste cap, firele se rup, iar la ţesături şi dantelării apar „buzunare".

Tot neatenţia şi insuficienta stăpînire a meseriei — s-a arătat la cursuri — are ca rezultat producerea „mustăţilor" după legarea firului. Veronica Timoc şi alte tinere s-au convins odată mai mult de necesitatea aplicării dispozitivului inovatorului sovietic Başkirov.

În cadrul cursului de minim tehnic tinerii au posibilitatea să cunoască cele mai înaintate procedee de lucru şi să le aplice în scopul obţinerii unei producţii sporite, a unei calităţi superioare. Ca urmare a acestui fapt, în secţia preparaţii tinerele au început să aplice metoda Jandarova, să folosească dispozitivul Başkirov şi experienţa generalizată de Kovaliov. În secţia ţesătorie sînt mai bine însuşite metodele Jandarova şi Ciutkih, la dantelărie metodele marşrut şi Ciutkih, iar la finisaj Voroşin, Ciutkih şi iniţiativa utemistei Popa Maria.

Problema însuşirii meseriei a devenit principala preocupare a majorităţii tinerilor. Marca fabricii, care reprezintă în faţa cumpărătorilor pe fiecare muncitor de aici, trebuie să fie apreciată şi solicitată.

Ion Pop — secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M. — este maistru la secţia preparaţii. În ultima vreme el a îndrumat mai mult activitatea comitetului spre problemele de producţie, spre sprijinirea acţiunii de calificare.

Cursul de minim tehnic nu este unicul mijloc prin care se caută rezolvarea acestei probleme. Organizaţia de partid a îndrumat conducerea întreprinderii să-i antreneze pe maiştrii, tehnicienii şi muncitorii vîrstnici în acţiunea de calificare şi ridicare a calificării profesionale. Un exemplu îl dau şi membrii comitetului U.T.M. Maistrul Ion Pop — secretarul comitetului — merge pe la maşini şi sprijină activ muncitorii. De aceea, deşi vîrsta sa nu depăşeşte pe aceea a celorlalţi tineri din secţia de preparaţii, el este privit cu încredere şi respect. Calitatea produselor executate de cele 50 de tinere din secţia sa s-a îmbunătăţit. Planul se îndeplineşte cu regularitate.

Muncitorii vîrstnici, îndrumaţi de comunişti sînt prieteni apropiaţi ai celor mai puţin iniţiaţi în tainele meseriei.

Sub îndrumarea tovarăşei Iulia Berei, muncitoare vîrstnică, utemista Maria Schwartz lucrează cu mai mult spor. Maistrul Iosif Erdei se interesează în permanenţă de munca tinerelor Irina Piscoran şi Iuliana Nagy. Ca urmare, de curînd ele au devenit fruntaşe în producţie. Fruntaşi sînt şi tinerii din brigada nr. 6, condusă de utemista Ienei Maria, ca şi mulţi tineri din celelalte 17 brigăzi de tineret existente în întreprindere.

În urma sporirii productivităţii muncii, cîştigul tinerilor a crescut şi el. În brigada nr. 6, de exemplu, salariul mediu s-a ridicat la 700 lei.

În urma acţiunii de calificare, întreprinderea a cîştigat noi inovatori şi raţionalizatori. Printre aceştia se numără Ion Pop, Maria Schwartz, Ion Dorner, Iosif Erdei şi alţii. Aparatul pentru tensionarea curelelor la maşinile de răsucit este inovaţia utemistului Tiberiu Rapolti. Folosirea sa duce la eliminarea rupturilor, deci la obţinerea de mai multe produse din aceeaşi cantitate de materie primă. Îmbunătăţirea iluminatului în ţesătorie realizat printr-un sistem direct şi fără umbre este o inovaţie concepută de utemista Maria Schwartz, folosind la eliminarea rebuturilor şi „buzunarelor".

Dacă ar fi să vorbim despre ceea ce a cîştigat întreprinderea în urma intensificării muncii de calificare, ar trebui să amintim că de la data de 15 iulie şi pînă în prezent s-au realizat peste plan acumulări socialiste în valoare de 120.000 lei, că produsele care se execută aici au trecut de mult pragul anului 1956, că faţă de primul semestru al anului în curs, productivitatea muncii a crescut cu 5 la sută, calitatea produselor s-a îmbunătăţit cu 3 la sută şi că în consecinţă preţul de cost a fost redus faţă de sarcina de plan cu 4,4 la sută.

Ce fac acum tinerii? În primul rînd se pregătesc să urmeze cursul de minim tehnic gradul II. Nici cei mai pregătiţi nu rămîn pe loc. Ei învaţă pentru ca examenul care-l vor da la şcoala de maiştri să fie trecut cu calificative cît mai mari.

ION TEOHARIDE
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia-Mare

Minereu de fier peste plan

În abatajele minelor de fier din Ghelar întîlneşti numeroase brigăzi şi echipe de mineri fruntaşi în muncă la extragerea minereului. Aproape 90 la sută din numărul minerilor de la Ghelar sînt antrenaţi în întrecerea socialistă. O mare parte dintre ei îşi depăşesc zilnic normele între 20-50 la sută. Între 1 şi 25 septembrie, brigada de mineri condusă de Anton Lucaci de la orizontul tineretului şi-a depăşit planul de extracţie a minereului cu 29 la sută, brigada condusă de candidatul de partid Dumitru Preda cu 27 la sută iar brigada comunistului Gheorghe Oncoş cu 26 la sută. La secţia mina Vadu Dobrei, în aceeaşi perioadă, planul a fost depăşit cu 2 la sută

Minerii de la Ghelar au trimis furnalelor Hunedoarei în 25 de zile din luna septembrie 3 trenuri încărcate cu minereu de fier extras peste plan. Totodată, ei au îmbunătăţit simţitor calitatea minereului faţă de lunile precedente. În această perioadă, productivitatea muncii a crescut pe întreaga întreprindere minieră cu 15,6 la sută, iar preţul de cost al minereului a fost redus cu 1,96 la sută.

(Agerpres)

CULTURĂ FIZICĂ *şi sport*

Din tot sufletul alături de jucătorii noştri

„Vă spun drept, sînt foarte mirat de felul cum s-a comportat publicul dumneavoastră în acest meci. Eu cunosc publicul romîn, cunosc ardoarea, entuziasmul cu care el îşi încurajează echipa. Lucrul acesta nu s-a întîmplat însă în partida cu reprezentativa R.D.G. Publicul dumneavoastră nu a ştiut să-şi înveţe echipa să cîştige. El a tăcut tocmai atunci cînd jucătorii romîni simţeau nevoia să fie încurajaţi. Ba mai mult, deseori, el şi-a exprimat nemulţumirea, apostrofînd pe jucători".

Aceste cuvinte ale cunoscutului arbitru maghiar Şandor Harangozo — care a condus întîlnirea internaţională de fotbal R.P. Romînă-R.D. Germană, sînt cît se poate de semnificative.

Este cunoscut aportul pe care publicul spectator îl poate da la obţinerea unui rezultat bun. Ne amintim desigur de însufleţirea, entuziasmul cu care cei peste 100.000 de spectatori au încurajat reprezentativa noastră secundă în meciul susţinut anul trecut în compania reprezentativei B a R.P. Ungare.

Iată de ce astăzi, cînd fotbalul nostru dă un nou şi dificil examen, este firesc să fim alături de fotbaliştii noştri. Reprezentanţii fotbalului romînesc se vor întrece cu puternica echipă, selecţionata Belgiei, a cărei valoare este binecunoscută. După înfrîngerea suferită la Praga, fotbaliştii belgieni vor lupta din toate puterile pentru un rezultat cît mai bun. „Ne vom strădui, de asta pot să vă asigur," — a declarat la sosire antrenorul Belgiei Arthur Ceulleers — să obţinem o performanţă cît mai bună care să readucă încrederea şi optimismul în tabăra noastră".

În faţa unui asemenea adversar, fotbaliştii noştri vor trebui să lupte cu toată energia pentru victoria culorilor sportive ale patriei. Întregul colectiv al echipei să fie animat de aceeaşi dorinţă, să dea tot ceea ce poate de-a lungul întregului meci.

Alături de jucătorii noştri este publicul spectator, care din primul şi pînă-n ultimul minut de joc trebuie să încurajeze cu însufleţire pe fotbaliştii romîni, să răsplătească cu aplauze pe cei 22 de jucători în lupta lor deloc uşoară. Să fim din toată inima alături de jucătorii noştri!

Turul ciclist al R. P. R.

Lupta rămîne totuşi deschisă

La Oradea, după 7 etape, participanţii la turul ciclist al R.P.R. au trecut cu puţin de jumătatea cursei. Pînă acum au fost parcurşi în 31,54 h, 1035 km. din cei 2000, media orară menţinîndu-se la peste 34 km. Cea mai grea parte a circuitului a fost străbătută: s-a trecut peste Mestecăniş în etapa a 5-a de la Fălticeni la Vatra Dornei şi în etapa a 6-a de la Vatra Dornei la Cluj peste unul din cele mai grele urcuşuri din ţară, Măgura Calului.

Şoselele neasfaltate de o extremă duritate au pricinuit o sumedenie de pene de cauciuc fără să mai vorbim de diferite defecţiuni mecanice: roţi, lanţuri, ghidoane, frîne, schimbătoare rupte etc. Pînă acum tributul plătit de ciclişti pe şoselele neasfaltate este de-a dreptul impresionant: în cifră rotundă s-au înregistrat 350 de pene de cauciuc ceea ce revine în medie 6 de fiecare alergător.

Au fost însă ciclişti care numai într-o singură etapă, de pildă, de la Fălticeni la Vatra Dornei, Vatra Dornei-Cluj, au fost nevoiţi să schimbe de 7-8 şi chiar 10 ori cauciucurile. Din 66 concurenţi plecaţi din Bucureşti se mai aflau în cursă la Oradea 52, 14 dintre ei nemaicontînd în clasament datorită faptului că au sosit după închiderea controlului. Conform regulamentului cel care soseşte după 20 la sută din timpul primului clasat în etapă, nu mai ia plecare în etapa următoare. Deosebit de dîrză a fost lupta în etapele de munte. Cicliştii au urcat înălţimile pe drumuri desfundate de ploi, prin praf şi pietre tăioase, iar uneori pe ploaie.

Constantin Dumitrescu purtătorul tricoului galben, cîştigătorul etapei a 2-a, a 4-a a 5-a şi a 8-a continuă să se afle pe primul loc în clasament cu un avans de 13'18" faţă de al doilea clasat L. Zanoni.

În mod normal Constantin Dumitrescu poate fi considerat de pe acum cîştigătorul vital al circuitului ca şi echipa sa (C.C.A. I-a) care are un avans de 1h.34'38" faţă de echipa asociaţiei Metalul clasată pe locul II. Mulţi dintre fruntaşii ciclişti ocupă locuri în clasament care însă nu exprimă just realele lor posibilităţi.

Astfel Gabriel Moiceanu, unul din favoriţii întrecerii, se afla după etapa a 4-a, din cauza deselor defecţiuni materiale, pe locul 36. Acum, la capătul etapei a VIII-a el a urcat pe locul 10. Poreceanu Ştefan de la locul 40 a urcat la locul 9, Petre Nuţă de la 43 la 8. Călin Tudose de la 52 la 26 iar Ştefan Sebe după ce a făcut în primele etape o cursă destul de slabă se află în accentuată revenire.

Este de-a dreptul surprinzătoare forma în care concurează membrii echipei Dinamo Bucureşti. Echipa Dinamo se vădeşte incomplect pregătită, nu are un moral destul de puternic şi continuă cursa într-o comportare surprinzător de slabă. Este drept că majoritatea alergătorilor au suferit serioase accidente materiale, dar, cu toate acestea dinamoviştii nu manifestă dîrzenia, curajul şi insufleţirea pe care le-au arătat în alte mari întreceri.

În etapa VIII-a ei şi-au revenit uşor.

In rîndurile protagoniştilor cursei în afară de purtătorul tricoului galben, trebuie să notăm pe Zanoni, Ştefu Ştefan, Gheorghe Şerban, Ion Hora, Ion Constantinescu, Petre Nuţă şi alţii care fac ca mediile orare să fie destul de ridicate în ciuda porţiunilor cu drumuri anevoioase. O comportare de-a dreptul excepţională o au cicliştii de la Metalul a căror echipă se află pe locul III în clasamentul general. Martie Ştefănescu, Andrei Faniciu, Ion Costan, Virgil Militaru şi Eftimie Niţă în ciuda penelor suferite luptă cu multă voinţă. Ei dau dovadă de o însufleţire demnă de remarcat. De la Oradea spre Timişoara, Deva, Sibiu, Oraşul Stalin Bucureşti, caravana ciclistă va străbate un traseu de 90 la sută asfaltat cu urcuşuri mai puţin grele.

Dar şi în aceste etape mai uşoare oarecum se pot produce schimbări în clasamentul general. Lupta cicliştilor cu toate diferenţele destul de mari între fruntaşii cursei, rămîne totuşi deschisă.

S. IONESCU

Duminică seara...

Cînd se aşterne înserarea, oraşul Timişoara pare şi mai frumos. Bulevardele şi străzile devin mai animate, parcurile şi grădinile se umplu de oameni îmbrăcaţi în haine de sărbătoare.

În această seară de duminică, autobusele, troleibusele şi tramvaiele gonesc de-a lungul străzilor transportînd pasageri veseli şi gălăgioşi. De la un capăt la celălalt al bulevardului Republicii, Nikos Beloiannis, în Piaţa Operei de Stat şi în numeroase alte pieţe şi bulevarde au ieşit la plimbare mii de timişoreni. La staţia locală de radioamplificare se transmite muzică populară romînească.

Frumos e parcul din Timişoara, dar în această seară e de-a dreptul minunat. Inundat de lumina scînteietoare a becurilor electrice, răsunînd de cîntec şi muzică, parcul întruchipează parcă fericirea oamenilor care muncesc cu sîrguinţă şi ştiu tot atît de bine să-şi petreacă timpul liber.

In timp ce în parc, pe scena teatrului în aer liber are loc concertul de muzică distractivă romînească prezentat de Ansamblul de Estradă din Bucureşti, în sala Operei de Stat sute de spectatori tineri şi vîrstnici au venit să asiste la spectacolul Ansamblului de Stat Sîrb de cîntece şi jocuri din localitate. Şi în această seară sălile de cinematograf s-au dovedit a fi neîncăpătoare. Fiecare timişorean doreşte să vadă „Tăunul", „Liliacul", „Stele vesele" şi celelalte filme care rulează aici.

Foarte mulţi dintre locuitorii Timişoarei îşi petrec această seară de duminică cu familiile în parcurile de pe malul Begăi sau în excursie cu vaporaşul, în frumoasele grădini-restaurant sau la serbările şi reuniunile organizate la mai multe cluburi ale diferitelor întreprinderi.

L-am întîlnit pe Pîrvu...

La început, soldatul Pîrvu Ion, nu prea se simţea în largul lui. Nu se amesteca în discuţii şi nu vorbea decît atunci cînd era întrebat. Îl durea ceva şi nu îi venea să se destăinuiască nimănui, de teamă să nu se facă de ruşine. Nu ştia să scrie! Îl chinuia dorul de-ai lui, de acasă, de Maria şi nici măcar un rînd nu putea să le aştearnă pe hîrtie. Cînd era în sat, era altceva. O striga la gard: „Mărie!" şi se întîlneau la poartă. Cum să zică acum unuia sau altuia să-i scrie Măriei?

Prima dată cînd ceilalţi tovarăşi l-au cunoscut pe Pîrvu mai bine a fost într-o seară, în dormitor. S-adunaseră toţi la taifas. Unul spunea o glumă, altul o întîmplare, o poveste, altul îi „zicea" din caval şi uite-aşa l-au atras şi pe Pîrvu.

— Aş vrea să vă cînt o doină de-a noastră din foaie, a intrat el timid în vorbă.

După ce unul mai sprinten a dat fuga şi a adus o foaie de nuc, Pîrvu a început să pătrundă cu melodia duioasă a cîntecului în inima celor care făcuseră cerc în jurul lui.

Ochii militarilor urmăreau fiecare mişcare a lui Pîrvu. Faţa acestuia, ba se mohora, ba se însenina. Cîntecul vorbea de liniştea codrilor, de amărăciune şi de bucurie.

Cînd a terminat de cîntat a fost răsplătit cu aplauze.

— Minunat cînţi măi tovarăşe, l-a apreciat unul.

— Nu ştiu dacă vreţi să „cînt" puţin şi cu vorbe...

— S-auzim — îl încurajară mai multe voci.

E vorba de mine, începu el să-şi depene povestea...

Am fost un băiat necăjit. N-am avut pămînt. Mama s-a prăpădit de mult săraca şi nu-mi mai aduc aminte chipul ei. Eram mic pe atunci. Tata s-a apucat de băutură, iar noi cei cinci copii, nu aveam de nici unele. Cînd am împlinit zece ani m-a băgat slugă la un bogătan din sat, pe nume Stan Ivănescu. Lumea îi zicea „Închinatu", din pricina unui semn care îi rămăsese drept în frunte de pe urma unei bătăi. Era cîinos la suflet şi fără socoteală de lacom. Se ducea şi pe la biserică cîteodată. Lumea se dădea la o parte iar el intra băţos făcîndu-şi cruce. Femeile îşi dădeau coate: „Fă Frusino, uite că şi Închinatu se-nchină". După slujbă intra în altar.

De la un timp nu i-a mai călcat piciorul în biserică. Se certase la cuţite cu „sfinţia sa" pentru că ar fi vrut să aducă pe fiu-său în locul părintelui Viroagă.

Ei, că multe zile fripte mi-a mai făcut Închinatu ăsta. Odată m-a văzut c-un abecedar. Mi-l dăduse învăţătoarea din sat. M-a chemat şi m-a apucat întîi de urechi. Pe urmă a început să mă lovească cu cizmele. Am zăcut după aia două săptămîni într-un grajd.

Pe urmă au venit alte zile. Am căpătat pămînt şi am început să cunosc şi eu o viaţă omenească. S-au făcut multe lucruri în satul meu şi am crescut şi eu alături cu ele. Un lucru nu l-am putut face: n-am vrut în ruptul capului să-mi aduc aminte de abecedar. Eram flăcău, jucam la horă şi-mi era ruşine să aud muierile: „Ion al Tudorii iar bate drumul şcolii", c-aşa sînt gurile rele în sat. Măi fraţilor de asta v-am povestit, că tare aş vrea să învăţ carte aici în armată.

...Nu vă pot descrie bucuria pe care a simţit-o Pîrvu cînd s-a întîlnit din nou cu abecedarul, mai ales că se nimerise să fie chiar în clasa caporalului Apostol. Nu mai lăsa din mînă cartea cu primele slove.

A fost mai greu cînd a început să citească şi să înşire literele pe care le mai şi uita cîteodată.

Caporalul Apostol însă, nu-l lăsa singur. Îl lua de multe ori în timpul liber şi-i mai făcea cîte o compunere, iar ziarul îl citeau aproape mereu împreună. Azi aşa, mîine aşa, soldatul Pîrvu a ajuns să fie printre cei mai buni elevi ai învăţătorului Apostol. Dragostea lui pentru carte îi mărea rîvna şi în însuşirea pregătirii de luptă şi politice. Tocmai pentru aceasta era văzut bine de comandanţi şi se bucura mai mult de prietenia caporalului Apostol.

Timpul a rupt multe file ale calendarului ostăşesc şi a adus succese soldatului Pîrvu Ion. Prin munca lui neobosită a ajuns cel mai bun trăgător din subunitate. Atunci, după şedinţa de tragere, a fost felicitat chiar de comandantul unităţii. Îi sălta inima de mîndrie cînd şi-a văzut şi numele lui scris pe panoul de onoare. „Ce ar fi dacă acest eveniment l-aş însemna şi la gazeta de perete"? şi-a zis el.

Cu ajutorul lui Apostol, a scris atunci pentru prima dată un articol. I-a dat titlul: „Cum am ajuns să scriu şi să trag bine". În el a pus Pîrvu tot ce i s-a părut mai important atît în arta tragerii cît şi în însuşirea ştiinţei de carte.

Articolul cu literele lui rare, plecate spre dreapta, îl păstrează Pîrvu şi acum.

...Într-o dimineaţă mohorîtă, comandantul, cu vocea sa răsunătoare, care imprima adunării o notă de solemnitate, a chemat în faţa frontului pe cei mai destoinici militari. Printre aceştia era şi soldatul Pîrvu.

De atunci Pîrvu avea un grad nou. Era soldat fruntaş. Vorbind despre el, de aici înainte, nu voi mai pomeni nici eu de gradul de soldat şi nici de semnul onorific „tanchist de frunte" pe care i l-a pus în piept comandantul unităţii tot cu ocazia avansării lui.

Cîtă lumină nu aduni în suflet astăzi în armată! Cu fiecare izbîndă nouă simţi că eşti un altfel de om. Acelaşi lucru se petrecea şi cu soldatul fruntaş Pîrvu. Pe negîndite a sosit şi ziua încheierii anului de învăţămînt al şcolii de alfabetizare. A ieşit primul la examen. Era peste măsură de mulţumit. Le spunea la toţi despre succesul lui şi la invitaţia tovarăşilor lui din grupă iar a cîntat din foaia lui fermecată.

A doua zi a fost anunţat că în urma rezultatelor bune obţinute la învăţătură a fost recompensat cu o permisie. Tocmai îi compunea Mariei scrisoarea (de data aceasta scrisă de mîna lui) cînd sergentul de zi i-a adus această veste.

— Pleci acasă Pîrvule.

— Nu plec pînă nu trimit scrisoarea Mariei. Vreau să ajungă înaintea mea în sat, i-a răspuns el.

... Atunci am plecat şi eu din subunitate şi nu l-am mai văzut pe Pîrvu pînă acum două săptămîni

Treceam prin satul lui fără să ştiu. Numai ce aud că mă strigă cineva dintr-o curte mare. Era gospodăria colectivă. Un om voinic, care pînă atunci nu ştiu ce lucra la o combină, s-a îndreptat spre mine. Era el, Pîrvu. Nu l-am recunoscut imediat. „Nu ştii, ăla de cînta cu foaia în subunitate", m-a ajutat el să-mi amintesc.

Mi-a povestit apoi că după detaşarea mea din unitate a fost făcut caporal şi apoi sergent şi că a obţinut pe lîngă diploma de absolvire a patru clase elementare şi o bună calificare de mecanic.

— Acum sînt mecanic în gospodărie la noi, mi-a zis el şi nu m-a lăsat pînă nu mi-a arătat realizările lor.

Am trecut întîi pe la parcul de maşini, pe urmă la grajdurile animalelor, grădinile de zarzavat, mi-a arătat baia pe care o construiseră nu de mult, creşa...

Se făcuse tîrziu cînd mi-a zis:

— Fă-mi plăcerea şi hai să luăm masa împreună.

— Nu te refuz, l-am aprobat, că de fapt începuse să-mi fie foame.

Cînd am ajuns în grădina casei lui, ne-a întîmpinat o fată veselă cu părul castaniu. Mi-am închipuit că trebuie să fie soţia lui.

— E Maria, nevastă-mea — mi-a şoptit el. M-au poftit în camera pentru musafiri. Pînă ce Maria ne-a adus de mîncare am ascultat muzică la radio. În timpul acesta cercetam şi încăperea. Pe lîngă altele mi-a atras atenţia becul atîrnat de tavan şi mica lui bibliotecă.

Cu masa am terminat într-un timp puţin cam lung pentru că în această vreme am discutat multe.

După ce am mai băut şi cîte un pahar cu vin, Pîrvu s-a sculat de la masă, a căutat în cărţile din bibliotecă şi mi-a adus în faţă două abecedare. Unul din ele era cel pe care i-l dăduse învăţătoarea din sat cînd era încă copil, iar celălalt era abecedarul din care învăţase în armată. Din acesta a scos o hîrtie împăturită.

— Priveşte, mi-a zis. E articolul pe care l-am scris pentru prima dată în armată...

Plutonier OLTEANU CONSTANTIN

CARNET Extern

Pentru ce a fost înlăturat Peron

In ziua în care Peron se ascundea pe bordul unui vas încercînd să părăsească în grabă Buenos Aires, o telegramă transmisă din Washington de către corespondentul agenției „Associated Press" anunța că Departamentul de Stat al S.U.A. „studiază problema recunoașterii noului regim din Argentina". Un ziar american influent „New York Times" scria cu o satisfacție nereținută pe marginea evenimentelor din Argentina: „Ziua de 19 septembrie 1955 va fi înscrisă ca o zi mare în istoria Americii Latine". In timp ce pe străzi la Buenos Aires mai continuau luptele de stradă, la Washington și la New York unii se bucurau. Aceștia, după cum menționează fără echivoc agențiile de presă occidentale, nu sînt străini de factorii care au determinat evoluția evenimentelor din Argentina.

Lovitura de stat din Argentina nu este pur și simplu rezultatul luptei interne pentru putere între două sau mai multe grupuri rivale, ci are o semnificație mult mai largă. Peron a guvernat Argentina — țară cu o suprafață de 2.793.000 km² și cu o populație de 16.109.000 locuitori, aproape un deceniu. Politica lui a dat însă naștere la nemulțumiri în cercurile monopoliste ale S.U.A. Eforturile trebuiesc bine înțelese. Peron nu a luat măsuri radicale capabile să pună capăt rămînerii în urmă a economiei țării și lichidării influenței negative a capitalului străin. Ca reprezentant al intereselor unei burghezii în luptă pentru cucerirea deplină a pieții naționale, Peron a luat unele măsuri menite să limiteze penetrația monopolurilor străine și cu deosebire a monopolurilor americane. Astfel, printre altele, firmele din S.U.A. nu au putut să-și retragă beneficiile provenite pe urma investițiilor de capital în Argentina. Dar în același timp Peron a concesionat monopolurilor americane terenuri petrolifere. Politica peronistă era o politică moderată, cu multe inconsecvențe, însă avînd anumite tendințe de independență față de S.U.A. Prin aceasta s-a născut hotărîrea anumitor cercuri de a înlătura guvernul Peron care nu le era pe plac, deoarece își limita concesiile. Atunci a fost folosit un procedeu bine cunoscut. Presa americană a dezlănțuit o zgomotoasă campanie împotriva lui Peron, iar un grup de ofițeri a organizat o răscoală armată, avînd ca pretext un conflict între biserica catolică și guvern. Făcînd o serie de concesii importante monopolurilor americane, Peron a încercat în ceasul al doisprezecelea să se salveze. Hotărîrea acestora era însă irevocabilă. Noua lovitură de stat care s-a dezlănțuit a zdruncinat definitiv pozițiile lui Peron și acesta a fost silit să fugă.

In momentele cele mai dificile, Peron nu a putut conta pe sprijinul deplin al poporului argentinian deoarece dictatura lui a reprimat în mod sîngeros orice încercare a maselor de a obține condiții de viață mai bune.

Se naște o întrebare: ce politică va promova noul guvern condus de generalul Lonardi? Va însemna oare schimbarea de guvern un pas înainte în viața Argentinei sau nu? În privința aceasta, iluziile nu-și au locul. Agenția „France Presse" scria că „majoritatea observatorilor consideră că revenirea la un regim cu adevărat democrat nu pare prea apropiată".

Unul din conducătorii noului guvern a declarat că acesta dorește să îmbunătățească relațiile țării sale cu Statele Unite. Sensul real al acestei afirmații nu este greu de sezisat. Noul guvern argentinian pe care S.U.A., unele țări occidentale, precum și Cian Kai-și și Spania franchistă s-au și grăbit să-l recunoască, se arată dispus să meargă mai departe pe calea concesiilor față de monopolurile americane decît a mers Peron. Rockefeller poate fi mulțumit. „Standard Oil of California" va deveni stăpînul atotputernic al petrolului argentinian.

Lupta oamenilor simpli din Argentina provoacă multe dureri de cap noilor guvernanți din Buenos Aires, pentrucă — așa precum într-un anumit limbaj, pe un ton discret, sublinia ziarul parizian „Le Parisien libéré", o politică ce ar face fățiș din Argentina un stat dependent de S.U.A. nu va întîmpina decît opoziția fermă a opiniei publice.

E. O.

Ședința Consiliului general al Frontului Democratic al Albaniei

TIRANA 27 (Agerpres). — A.T.A. transmite: La 26 septembrie a avut loc la Tirana o ședință a Consiliului general al Frontului Democratic al Albaniei. Președintele Prezidiului Consiliului general al Frontului Democratic, Enver Hodja, a prezentat raportul cu privire la sarcinile Frontului Democratic în legătură cu apropiatele alegeri pentru consiliile populare sătești.

Ocupîndu-se în mod amănunțit de însemnătatea alegerilor și de sarcinile organizațiilor Frontului Democratic, raportorul a vorbit despre succesele obținute de poporul albanez în domeniul economic și cultural.

In urma dezbaterilor pe marginea raportului lui Enver Hodja, a fost adoptat în unanimitate un apel către toți membrii Frontului Democratic din Albania care cheamă la o participare activă la campania electorală pentru alegerile pentru consiliile populare sătești.

Scădere bruscă a acțiunilor la bursa din New York

NEW YORK 27 (Agerpres). — La 26 septembrie, cursul acțiunilor la bursa din New York a înregistrat o scădere bruscă, fapt caracterizat de agenția Associated Press ca „a doua scădere extrem de bruscă în istorie". Potrivit datelor agenției Associated Press, în dimineața zilei de 26 septembrie s-au vîndut peste 7.700.000 de acțiuni, ceea ce reprezintă cea mai mare vînzare din ultimii 18 ani. Potrivit calculelor acestei agenții, cursul acțiunilor a 60 de societăți a scăzut în medie cu 11 dolari și 40 cenți. După cum relatează aceeași agenție, cea mai mare scădere înregistrată de cursul acțiunilor a avut loc la 28 octombrie 1929, cînd scăderile au mers pînă la 15 dolari și 40 de cenți.

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

Ședința din 26 septembrie

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din dimineața zilei de 26 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. s-a reluat discuția politică generală.

Primul a luat cuvîntul reprezentantul statului Chile, Rudecindo Ortega, care a declarat că în activitatea sa O.N.U. trebuie „să sublinieze în primul rînd ceea ce ne unește și să înlăture ceea ce ne dezbină".

Șeful delegației Iugoslaviei, Cocea Popovici, care a luat apoi cuvîntul, a subliniat că „atmosfera în care ne întîlnim în acest an este mult mai bună ca oricînd în cei 10 ani de existență a O.N.U.".

Trebuie să constatăm cu bucurie, a declarat reprezentantul Iugoslaviei, că principiile coexistenței față de care, încă nu de mult, unele cercuri manifestau îndoială și chiar suspiciune, nu numai că se bucură de un sprijin larg, ci sînt aplicate din ce în ce mai mult.

Popovici a relevat contribuția prețioasă adusă la soluționarea problemei dezarmării în cadrul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și a ședințelor subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare. El a propus ca în prezent să se realizeze un acord cu privire la încetarea continuării cursei înarmărilor, renunțîndu-se la sporirea cheltuielilor pentru înarmări și forțe armate. „Oare faptul că unele țări au mers în această privință chiar mai departe și au început reducerea forțelor lor armate sau a bugetelor lor militare nu constituie o dovadă că condițiile în vederea unui asemenea pas au devenit coapte?" — a spus Popovici.

Popovici a arătat că O.N.U. nu a devenit încă universală deoarece pînă în prezent nu sînt reprezentate în această organizație numeroase țări. El s-a pronunțat pentru restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U. și pentru admiterea în O.N.U. a tuturor țărilor care au solicitat acest lucru și „al căror statut internațional nu dă loc, în realitate, la nici o îndoială".

Această politică și-a găsit recent expresia în îmbunătățirea considerabilă a relațiilor noastre cu U.R.S.S. și cu celelalte țări din Europa răsăriteană. Actualmente este larg recunoscut faptul că aceasta a constituit o importantă contribuție la înlăturarea unei surse de încordare în Europa și a înlocuit-o printr-o colaborare constructivă, bazată pe principiile egalității și respectului reciproc.

La sfîrșitul ședinței din dimineața zilei de 26 septemprie a luat cuvîntul reprezentantul Irakului, Jamali.

★

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din după amiaza zilei de 26 septembrie a Adunării Generale, la discuția politică generală au participat reprezentanții Canadei, Statului Panama, Yemenului, Boliviei și Greciei.

Referindu-se la propunerea guvernului sovietic din 10 mai a.c., Martin, șeful delegației Canadei a declarat că „planul sovietic cuprinde cîteva propuneri importante în problema controlului, deși din punct de vedere al guvernului meu, propunerile sovietice cu privire la control și inspecție mai sînt încă nesatisfăcătoare".

Martin a sprijinit propunerea președintelui Eisenhower referitoare la un schimb de informații militare și la fotografierea din avion a teritoriilor U.R.S.S. și S.U.A. și și-a exprimat satisfacția pentru declarația făcută de V. M. Molotov în cadrul cuvîntării rostite la ședința din 23 septembrie a Adunării Generale și anume că guvernul sovietic vede în propunerea președintelui S.U.A. „o dorință sinceră de a contribui la rezolvarea importantei probleme a controlului și inspecției internaționale".

Referindu-se la problema admiterii de noi membri, Martin a declarat că atît timp cît Organizația Națiunilor Unite nu va fi într-adevăr reprezentanta majorității țărilor lumii, ea nu va putea să contribuie într-o măsură deplină la reglementarea problemelor internaționale.

Reprezentantul Canadei s-a pronunțat împotriva convocării unei conferințe pentru revizuirea Cartei O.N.U. Inainte de a rezolva această problemă a spus el, trebuie să ne punem întrebarea: va contribui oare convocarea unei conferințe pentru revizuirea Cartei la slăbirea încordării internaționale? Martin a spus că acesta este punctul de vedere, din care trebuie privite și problemele coloniale.

Cuvîntarea rostită de Sihasan, șeful delegației Yemenului, a fost consacrată în primul rînd problemelor nereglementate ale Asiei și Africii.

E. S. Suaso, vicepreședintele republicii Bolivia și șeful delegației boliviene a vorbit de asemenea despre necesitatea extinderii ajutorului economic și tehnic acordat țărilor slab dezvoltate de către O.N.U. El a subliniat necesitatea unui comerț internațional „pe baze echitabile".

La sfîrșitul ședinței a luat cuvîntul reprezentantul Greciei, Stefanopulos, ministrul Afacerilor Externe al Greciei. El și-a exprimat neliniștea în legătură cu faptul că în urmă cu două zile Adunarea Generală a hotărît să nu includă problema Ciprului pe ordinea de zi și prin aceasta, „a închis ușa în fața unui popor mic care cerea să fie și el ascultat". Vorbitorul a caracterizat această hotărîre a Adunării drept „o încălcare a principiilor Cartei O.N.U. în interese străine acestei organizații".

Dezbaterile din Camera Populară a R. D. Germane

BERLIN 27 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După declarația guvernamentală a primului ministru al R.D. Germane, O. Grotewohl, în Camera Populară au început dezbaterile.

Primul a luat cuvîntul în numele fracțiunii P.S.U.G., W. Ulbricht vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane. El a subliniat că Partidul Socialist Unit din Germania, aprobă în întregime declarația primului ministru, O. Grotewohl cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale R.D. Germane și U.R.S.S.

In numele fracțiunii Uniunii creștin-democrate a luat cuvîntul O. Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane.

Toți vorbitorii care au luat apoi cuvîntul au aprobat declarația guvernamentală făcută de Otto Grotewohl.

Camera Populară a Republicii Democrate Germane a aprobat în unanimitate Tratatul cu privire la relațiile dintre Republica Democrată Germană și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Trecînd la examinarea celorlalte probleme, Camera Populară a ascultat declarația lui W. Stoph, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și a aprobat proiectul de lege cu privire la introducerea unor amendamente la constituție. Prin această lege, în articolul 5 al constituției se introduce un amendament prevăzînd că „serviciul pentru apărarea patriei și a cuceririlor oamenilor muncii este o datorie națională de onoare a oamenilor muncii din Republica Democrată Germană".

La articolul 112 din constituție se introduce amendamentul că în competința Republicii intră legislația cu privire la apărarea militară a patriei și cu privire la apărarea populației civile. Organizarea serviciului apărării patriei și a apărării populației civile va fi înfăptuită pe baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri.

Pregătiri pentru conferința studenților din Asia

DJAKARTA 27 (Agerpres). — China Nouă transmite: La Puntjak, în apropiere de Djakarta, a avut loc o ședință de pregătire a conferinței studenților din Asia. La ședință au participat reprezentanți ai studenților din Indonezia, R. P. Chineză, Filipine și India.

Propunerea făcută de reprezentantul Indiei ca proiectata conferință să fie transformată într-o conferință a studenților din Asia și Africa a fost adoptată în unanimitate.

La ședință s-a hotărît de asemenea să se înființeze un comitet internațional de pregătire a conferinței alcătuit din reprezentanți ai studenților din Indonezia, India, R.P. Chineză, Filipine, Birmania, Japonia, Liban, Iran și Egipt.

Conferința va avea loc în mai 1956 la Djakarta sau Bandung.

Telegrama lui N. S. Hrușciov către președintele Eisenhower

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată de N. S. Hrușciov, președintelui Statelor Unite, Eisenhower:

Excelenței sale Dwight D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii
Casa Albă, Washington

Amintindu-mi de întîlnirile noastre personale de la Geneva am aflat cu mîhnire de boala Dvs. Vă urez din toată inima însănătoșire grabnică.

N. HRUȘCIOV

Vizita ministrului de externe canadian în U.R.S.S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 septembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Ministerul Afacerilor Externe al Canadei au dat publicității la Moscova și la Ottawa următorul comunicat comun:

La 30 septembrie, ministrul Afacerilor Externe, Lester B. Person, va pleca cu avionul din Ottawa spre U.R.S.S. unde va fi oaspetele guvernului sovietic între 5 și 12 octombrie, în urma invitației pe care ministrul Afacerilor Exerne al U.R.S.S., V. M. Molotov, i-a transmis-o la sesiunea de la San-Francisco a organizației Națiunilor Unite.

„Sînt adînc convins că vom fi fericiți în Polonia"

Declarația unor emigranți polonezi care s-au întors în Polonia

VARȘOVIA 27 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 25 septembrie, zece emigranți polonezi s-au înapoiat în patrie venind din Marea Britanie pe bordul vasului polonez „Jaroslaw Dombrowski". Ei au părăsit Polonia ca soldați în zilele tragice din septembrie 1939, sau în anii ocupației naziste. Repatriații au făcut declarații unor corespondenți ai agenției P.A.P. în legătură cu anii petrecuți în străinătate.

„În cursul războiului, a declarat W. Rukat, am luptat împotriva fasciștilor. După demobilizare, am locuit șapte ani în Anglia în orașul Wem, într-un lagăr de emigranți polonezi. Acest lagăr era format din barăci construite în cursul războiului pentru prizonierii germani și italieni. Lagărul era locuit de zeci de polonezi. Adeseori mă gîndeam la casa mea din Bialystok, unde locuiește fiica mea. În sfîrșit m-am hotărît să pun capăt inactivității mele. Mă bucur că mă aflu în sfîrșit din nou în Polonia".

Emigrantul J. Sroka, a părăsit de asemenea Polonia ca soldat în 1939. În cursul războiului a luptat pe diferite fronturi și printre altele pentru apărarea Franței împotriva agresiunii naziste. După război, a declarat el, cînd am fost demobilizat, am încercat în Anglia diferite ocupații. După ce am muncit timp de trei ani într-o mină am avut un accident grav. Cînd am ieșit din spital n-am putut ocupa alt post decît acela de om de serviciu într-un hotel. Cîștigam foarte puțin și, ce este mai grav, eram torturat de nesiguranța viitorului. În aceeași situație se găseau mii de polonezi pe care i-am întîlnit în Marea Britanie. Grelele condiții de muncă, dorul de familie și de patrie a făcut pe mulți dintre ei să se îmbolnăvească grav. Am dorit de mult să mă înapoiez, dar am fost intimidat de zvonurile în legătură cu persecuțiile care ne-ar aștepta în Polonia.

Pînă la sfîrșit m-am hotărît să mă întorc în patrie mai ales pentru că între timp am aflat despre felul cum erau tratați cei care se înapoiaseră în patrie. Sînt fericit și mișcat că îmi revăd patria".

Emigrantul Geliptor a declarat:

„În ciuda faptului că soția mea este englezoaică și că copiii mei au fost crescuți în Anglia unde trăiam în foarte bune condițiuni, m-am hotărît să mă înapoiez în patrie. Sînt adînc convins că vom fi fericiți în Polonia".

Repatriații au vorbit cu recunoștință despre faptul că călătoria în Polonia a fost gratuită precum și despre grija cu care au fost înconjurați de întreg echipajul vasului „Jaroslaw Dombrowski". Majoritatea repatriaților s-au înapoiat cu familiile lor, iar cei fără familie au fost repartizați la centrul de repatriere de la Szczecin.

Succesul artiștilor romîni în Cehoslovacia

PRAGA 27 (Agerpres). — Sub titlul „Succesul artiștilor romîni în Cehoslovacia" ziarul „Rude Pravo" publică o dare de seamă asupra concertelor date la Praga de orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu".

„Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu", scrie ziarul, este un ansamblu cu un foarte înalt nivel artistic. Prin armonia excelentă a orchestrei, interpretarea echilibrată a grupurilor instrumentale, sensibilitatea dinamică, capacitatea de a reda nuanțele, oaspeții romîni ocupă un loc deosebit atît în rîndurile orchestrelor care au vizitat Cehoslovacia 'n ultimul timp cît și printre orchestrele țărilor de democrație populară".

Ziarul subliniază că înaltul nivel artistic al orchestrei se datorează fără îndoială în mare parte dirijorului său, George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. „Interpretarea celor doi soliști este de asemenea demnă de subliniat, scrie ziarul. Tînărul violonist Ion Voicu este unul dintre cei mai buni maeștri ai țării lui și interpretarea sa este caracterizată printr-un ton plin și plăcut și printr-o tehnică desăvîrșită".

Despre Silvia Șerbescu, ziarul scrie că ea este o pianistă renumită cu o experiență bogată. Înțelegerea sa deosebită a stilului și conținutului compoziției, interpretarea matură, colorată, dinamică și largă, îmbinată cu o adîncă emotivitate, au fermecat publicul din Praga.

Scurte știri

● Corespondentul din Denver al agenției United Press a transmis Buletinul medical cu privire la starea sănătății președintelui Eisenhower.

În buletinul medical se spune:

„Ziua de 26 septembrie a fost o zi calmă pentru președinte. După cum s-a anunțat anterior, în cursul acestei zile starea sănătății sale a continuat să se îmbunătățească în mod satisfăcător".

● Agenția M.T.I. a anunțat că în cursul tratativelor economice ungaro-iugoslave care au început la 5 septembrie a.c., nu s-a reușit să se ajungă la un acord.

Potrivit relatării agenției, partea iugoslavă a formulat pretenții prea mari, pe care delegația guvernamentală ungară nu a putut să le accepte.

● Marți s-a deschis la New York, la hotelul Waldorf Astoria, conferința separată a miniștrilor Afacerilor Externe ai Statelor Unite, Franței și Marii Britanii.

● La 27 septembrie guvernul Republicii Populare Mongole a trimis președintelui celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Jose Masa, o scrisoare în care cere admiterea Republicii Populare Mongole în O.N.U.

● Răspunzînd invitației C.C. al sindicatului lucrătorilor din industria petroliferă, la 27 septembrie a sosit la Moscova o delegație de lucrători din industria petroliferă a Rominiei. Delegația este condusă de Ion Frățilă, secretar al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din petrol, chimie și gaz metan din Republica Populară Romînă.

Cultură fizică și sport

Se vor întrece la București

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 septembrie a plecat spre București un grup de peste 20 de atleți sovietici care vor lua parte la cea de a 8-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.

Din delegația sportivilor sovietici fac parte Galina Vinogradova, Galina Zibina, Maria Itkina, Nina Ponomareva, Zinaida Safronova, Otto Grigalka, Gheorghi Ivakin, Igor Kașkarov, Vladimir Okorokov, Nikolai Maricev, Felix Pirts, Boris Tokarev, Anatolii Iulin și alții.

La concursul de la București va participa și grupul atleților sovietici care a luat parte la mai multe concursuri organizate în R.P.F. Iugoslavia.

★

Se apropie data începerii celei de a 8-a ediții a campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.

Marea competiție atletică ce se va desfășura în zilele de 1, 2 și 3 octombrie pe stadionul Republicii din Capitală este privită cu viu interes în toate țările Europei. În zilele ce urmează sînt așteptați să sosească în Capitală peste 200 de atleți și atlete din 18 țări și anume: Anglia, Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Elveția, Finlanda, R.D. Germană, R.F. Germană, Islanda, R.P.F. Iugoslavia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, R.P. Polonă, Suedia, R.P. Ungară și U.R.S.S. Prin marele număr de participanți, campionatele internaționale de atletism ale R.P.R. se apropie de amploarea unui adevărat campionat european. Pe stadionul Republicii vor putea fi văzuți unii dintre cei mai renumiți atleți ai lumii: recordmanii mondiali Mihail Krivonosov, Vladimir Kuț, Nina Otkalenko, Hans Futterer, campionii olimpici Emil Zatopek, Nina Ponomareva, L. Barthel, Galina Zibina, recordmanii europeni Scerbakov, Nilson, și alții.

Vizita oaspeților străini

Marți dimineața, deputații Haruji Tahara, Seido Onishi și Kei Hoashi, membri ai parlamentului japonez, care au sosit în țara noastră la invitația grupului național romîn al Uniunii Interparlamentare, au făcut o vizită la Ministerul Comerțului Exterior și la Centrul de producție cinematografică „Buftea".

În cursul după amiezii, deputații japonezi au fost primiți de tovarășul Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării. La primire a fost de față acad. prof. M. Ralea, deputat în Marea Adunare Națională.

În cursul vizitelor, oaspeții au fost însoțiți de deputații C. Paraschivescu-Bălăceanu și Silviu Brucan.

Seara, grupul național romîn al Uniunii Interparlamentare a oferit în cinstea deputaților japonezi un dineu, la care au participat tovarășii acad. I. Murgulescu, Ion Pas, N. Cioroiu, Gh. Vidrașcu, St. Nițulescu, M. Novac, dr. I. Bogdan și alții.

INFORMAȚII

Intre 26 septembrie și 14 octombrie are loc la Geneva, în cadrul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, sesiunea Comitetului pentru dezvoltarea comerțului exterior al țărilor europene, la care participă și țara noastră.

Delegația romînă, alcătuită din funcționari superiori ai Ministerului Comerțului Exterior și ai Ministerului Finanțelor, este condusă de ing. Mihai Petri, director general al importului din Ministerul Comerțului Exterior.

★

Zilele acestea a părăsit Capitala delegația Ligii Naționale a Cooperativelor din Italia în frunte cu Veremin Grazia, secretar general al Ligii Naționale a Cooperativelor din Italia, care, la invitația Centrocoop-ului, a vizitat țara noastră.

★

Marți la amiază a sosit în Capitală Motoko Ochiai, conducătoarea secției feminine a departamentului Tokio al Federației naționale a Uniunii lucrătorilor din magazine, care va lua parte la lucrările comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare.

La sosire pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutat de tov. Martin Covaci, membru al Prezidiului C.C.S. și de activiști ai C.C.S.

(Agerpres)

Pe harta lumii

CIPRU

Astăzi, mai mult ca oricînd, insula Cipru a devenit un măr al discordiei pentru unii dintre partenerii pactului agresiv al Atlanticului de nord (Anglia, Grecia și Turcia). Evenimentele care în ultimele săptămîni se precipită sînt mărturie în acest sens. Situația din regiunea insulei Cipru s-a agravat într-atît, încît Grecia a ridicat din nou această problemă la actuala sesiune a O.N.U. spre o justă soluționare. După ce în prealabil Grecia a refuzat sfatul ambasadorului american la Atena de a retrage cererea greacă adresată O.N.U., aflăm că actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a respins examinarea problemei Ciprului. Nici nu-i de mirare! Nu odată cercurile colonialiste s-au arătat ostile dorinței popoarelor de a trăi în condiții de pace și libertate.

★

După Sicilia și Sardinia, Cipru este a treia insulă ca mărime din Marea Mediterană. Are o suprafață de peste 9.200 km². Capitala Ciprului este Nicosia. Populația insulei este de 500.000 locuitori, în majoritate greci (80 la sută greci iar 18 la sută turci). Existența populației de origină greacă în Cipru este cunoscută încă cu 3 milenii în urmă, pe vremea cuceririlor elene, contemporane epocii homerice. În acele timpuri, s-a plămădit legenda potrivit căreia pe această insulă scăldată de soare s-a născut zeița frumuseții — Afrodita. Astfel se explică și faptul că, potrivit legendei, Cipru mai poartă și numele de „Insula Afroditei".

Dat fiind așezarea insulei — în apropierea litoralului Turciei, Siriei și Egiptului — Cipru a fost întotdeauna un punct de atracție pentru cuceritorii străini. Ea a aparținut, rînd pe rînd, faraonilor egipteni, Persiei, Romei, împăraților bizantini, Veneției, Turciei și Angliei. În 1878, în schimbul sprijinului pe care Anglia urma să-l acorde imperiului otoman pentru apărarea posesiunilor din Asia, Cipru trece „provizoriu" în stăpînirea imperiului englez. Anexarea Ciprului la Anglia a fost definitivată în 1923 prin tratatul de la Lausanne, iar doi ani mai tîrziu a fost proclamată în mod oficial colonie a coroanei britanice.

Ciprioții nu s-au putut împăca însă niciodată cu jugul colonial. Lupta acestui mic dar curajos popor pentru dreptul la autodeterminare a luat o deosebită amploare după terminarea celui de al doilea război mondial. Sfidînd teroarea cruntă, polițienească, oamenii muncii din Cipru, sub conducerea partidului lor progresist — A.K.E.L. — au inițiat greve și demonstrații, cerînd cu insistență dreptul la o viață liberă. Anul trecut, guvernul grec, nevoit să țină seama de starea de spirit din țară și a populației insulei, a ridicat problema Ciprului la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Reprezentanții occidentului au sfidat însă năzuințele populației cipriote. Atît Anglia cît și S.U.A., s-au pronunțat împotriva discutării problemei Ciprului în cadrul O.N.U. Așa cum am arătat la început același lucru s-a întîmplat și la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Iată deci încă o dovadă concludentă a felului în care puterile colonialiste, în speță cercurile diriguitoare din Anglia și S.U.A. înțeleg să aplice în practică dreptul popoarelor la autodeterminare. De bună seamă, că pe lîngă aceste fapte, insistența unor cercuri engleze de a permanentiza ocupația Ciprului își au explicația și în unele motive de ordin militaro-strategic. Se știe că insula Cipru este o „poziție cheie" în Mediterană pentru planurile militare ale N.A.T.O. Importanța acestei baze militare strategice a crescut simțitor odată cu pierderea pozițiilor Angliei în regiunea canalului de Suez. Nu e lipsit de importanță faptul că tocmai în Cipru a fost mutat cartierul general al forțelor militare terestre și aeriene ale Angliei din Orientul Mijlociu, care înainte se afla instalat în zona canalului de Suez. O nouă măsură recentă vine să confirme atitudinea Angliei în problema Ciprului: mareșalul John Hardig șeful marelui stat major imperial al forțelor armate britanice, a fost numit guvernator al insulei. Comentînd această hotărîre a guvernului englez, corespondentul din Londra al agenției France Presse scrie: „Semnificația acestei decizii fără precedent constă în aceea că Marea Britanie este ferm hotărîtă să mențină Ciprul în orbita imperiului și să-l transforme în centrul strategic al unui nou sistem defensiv al Orientului Mijlociu și al Mediteranei orientale, strîns legat de N.A.T.O.".

In ultimul timp, guvernul de la Atena, sub presiunea opiniei publice din Grecia, a acordat un sprijin tot mai susținut populației cipriote în lupta sa pentru libertate. Acest fapt a atras împotrivirea guvernului turc, care revendică pentru sine această insulă.

Contradicțiile greco-turce au luat o formă atît de ascuțită, lupta în Cipru pentru scuturarea jugului colonial s-a intensificat într-atîta, încît pentru a „calma" spiritele, Anglia s-a văzut nevoită să convoace cu puțin timp în urmă la Londra o conferință tripartită. La această conferință, avocații colonialiștilor englezi s-au străduit fără folos să convingă pe partenerii lor minori — Grecia și Turcia — despre interesul comun ce-l reprezintă întărirea bazei militare britanice Cipru, despre armonia ce trebuie să existe între membrii N.A.T.O. Dar, după cum s-a anunțat, conferința de la Londra a eșuat. În tot timpul cît a durat conferința, presa greacă și turcă s-au împroșcat reciproc cu injurii. Încordarea relațiilor greco-turce s-a întețit și mai serios începînd de la 6 septembrie cînd în Turcia, la Istambul și Izmir, au avut loc mari manifestații antigrecești însoțite de acte de violență, distrugeri și devastări de bunuri a căror valoare este apreciată la circa 300 milioane dolari, sumă egală cu împrumutul solicitat recent de Turcia Statelor Unite.

„Prietenia" între Grecia și Turcia, membre ale aceluiași bloc militar agresiv s-a dovedit astfel a fi clădită pe nisip. Presa din Apus, subliniază în culori sumbre procesul de dezagregare a blocului N.A.T.O. în regiunea răsăriteană a Mediteranei. „În însuși cadrul N.A.T.O. se duce un mic război rece cu răbufniri fierbinți. Întărirea prieteniei greco-turce a suferit o lovitură teribilă" — scrie „New York Times". Știrile potrivit cărora Grecia analizează problema retragerii ei din N.A.T.O., îngrijorează tot mai mult cercurile politice occidentale. Împărtășind părerea acestor cercuri, ziarul „Nation Belge" își exprimă temerile că divergențele anglo-greco-turce ar putea determina Grecia să părăsească N.A.T.O. și ar duce „la afirmarea unui neutralism grec".

Poate că unii ar fi înclinat să creadă că evoluția evenimentelor în regiunea Ciprului a fost urmărită cu o oarecare pasivitate de către S.U.A. Activitatea diplomatică recentă însă dovedește din plin interesul S.U.A. față de această problemă. Astfel, după puternicile manifestații antigrecești din Turcia, cînd situația începuse să devină din ce în ce mai încordată, secretarul departamentului de stat al S.U.A. Dulles a cerut Greciei și Turciei să rezolve problema Ciprului în cadrul „alianței atlantice". În afară de aceasta, înseși în cercurile occidentale se remarcă faptul că diplomația S.U.A. caută pe cît îi e posibil să profite de pe urma situației create în regiunea insulei Cipru. Deși e la mijloc un principal aliat, S.U.A. nu se sfiește să se erijeze în rol de mediator al conflictului pentru a lua locul Angliei în Cipru.

Mașinațiunile Angliei și S.U.A. au provocat o vie reacție în cercurile opiniei publice din Grecia. Numeroase ziare care apar la Atena cer reorientarea politicii externe a Greciei. În editorialul său, principalul organ guvernamental „Kathimerini", scrie: „Guvernul și-a asumat o uriașă responsabilitate în fața poporului și în fața istoriei. El nu poate face față acestei responsabilități singur; este necesar ca toată lumea politică să participe la orientarea politicii Greciei. Pînă în prezent, aceasta a fost politica N.A.T.O.-ului, a Washingtonului și a Londrei. În prezent este necesar să urmăm o politică a Greciei. Grecia, scrie ziarul în continuare, nu are dreptul moral să rămînă prietena acelora care au votat împotriva ei" (a puterilor occidentale n.r.).

În Grecia continuă cu vigoare manifestațiile de masă ale populației care cere alipirea Ciprului la Grecia. La Salonic a avut loc o manifestație la care au participat peste 1000 de studenți. În Cipru continuă de asemenea lupta împotriva colonialiștilor pentru autodeterminare. Autoritățile britanice au instaurat în Cipru o cruntă teroare. Victimă a acestei terori a căzut de curînd tînărul cipriot Spiro Papuis de 18 ani care a fost trimis în fața Curții Marțiale sub acuzația „de a fi încercat să răstoarne guvernul prin forță".

Temnițele și baionetele asupritorilor colonialiști nu vor putea înăbuși însă mișcarea de eliberare din Cipru. Victoria va fi de partea micului popor cipriot care luptă pentru dreptul la o viață pașnică și liberă.

D. MIHAIL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.55.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52